

ном, и устриједи цара Израилјева где још приносише жртве и каљаше на вилуча околн. А он рече својему возачу: савиј руком својом и извези ме из боја, јер сам ранен.

35. И бој би жестоко онога дана; а цар заоста на колима својим према Сирицима, па умрије у вече, и ерв из ране његове тецијаше у кола.

36. И прође гласник по војсци о заходу сунчаном говорећи: сваки у свој града, и сваки своју земљу.

37. Тако умрије цар, и однесе га у Самарију; и погребоме цара у Самарији.

38. А кад праху кола на језеру Самаријском, извазе пси ерв његову, тако и кад праху оружје његово, по ријечи коју рече Господ.

39. А остала дјеца Ахавова и све што је учинно, и за кућу од слонове кости коју је саградио, и за све градове што је саградио, није ли то записано у дневнику цара Израилјевијех?

40. Тако почину Ахав код отаца својих, и на његово се мјесто зацари Охозиа син његов.

41. А Јосафат син Асин зацари се над Јудом четврте године царовања Ахавова над Израилем;

42. И имаше Јосафат тридесет и пет година кад поче царовати, и царова двадесет и пет година у Јерусалиму. А матери му бјеше име Авува кћи Селејава.

43. И хођаше путем Асе она својета са свијем, и не одступи од њега чинећи све што је право пред Господом.

44. Али висина не обореше; народ ва са свијем како је чинио отац његов.

ГЛАВА 1.

А по смрти Ахавовој одметнуше се Моавци од Израилја.

2. А Охозиа паде кроз решетку из горње собе своје у Самарији, и разбоље се; па посла посланике и рече им: идите, питајте Велзевула бога Акаронског да хоћу ли оздравити од ове болести. него веш умријети. По том отиде Илја.

5. А слуге се вратеше к Охозии, и он им рече: што сте се вратили?

6. А они му речеше: срете нас један човјек, и рече нам: идите, вратите се к цару који вас је послао, и реците му: овако вели Господ: еда ли нема Бога у Израилју, те шаљеш да питаш Велзевула бога у Акарону? За то не ћеш се дигнути с постеле на коју си легао, него ћеш умријети.

7. А он им рече: казав бјеше на очи тај човјек који вас срете и то вам рече? и он рече: да.

8. А они му одговореше: појасом. А јосафат и онасан кожнијем појасом. А он рече: то је Илја Тесвијанин.

9. Тада посла к њему педесетника с његовом педесеторицом; и он отиде к њему; и гле, он сјеђаше на врх горе; и педесетник му рече: човјече Божји, цар је заповједио, сиђи.

10. А Илја одговарајући рече педесетнику: ако сам човјек Божји, нека сиђе огањ с неба и пождаре тебе и твоју педесеторицу. И сиђе огањ с неба и прождарије њега и његову педесеторицу.

11. Опет посла к њему другога педесетника с његовом педесеторицом, који протговори и рече му: човјече Божји, цар је тако заповједио, сиђи брже.

12. А Илја одговори и рече им: ако сам човјек Божји, нека сиђе огањ с неба и пождаре тебе и твоју педесеторицу. И сиђе огањ с неба и прождарије њега и његову педесеторицу.

13. Тада опет посла трећег педесетника с његовом педесеторицом. А овај трећи педесетник кад дође, калече на кољена своја пред Илјом, и молећи га рече му: човјече Божји, да ти је драга душа моја и душа ове педесеторице, сауга твојих.

14. Ето, сишао је огањ с неба и прождарије прва два педесетника с њиховом педесеторицом; али сада да ти је драга душа моја.

15. А анђео Господњи рече Илји: иди с њим, и не бој га се. И уста Илја и отиде с њим и цару.

16. И рече му: овако вели Господ: за то што си слао посланике да питају Велзевула бога у Акарону као да нема Бога у Израилју да би га питао, не ћеш се дигнути с постеле на коју си легао, него ћеш умријети.

17. И умрије по ријечи Господној; коју рече Илја, а на његово се мјесто зацари Јорам Друге године царовања Јорамовог сина Јосафатовог над Јудом, јер он нема сина.

18. А остала дјеца Охозиина што је чинно, нијесу ли записана у дневнику цара Израилјевијех?

ГЛАВА 2.

А кад Господ шаљаше узети Илју у вихору на небо, пођоше Илја и Јелсије из Гадгала.

2. И рече Илја Јелсију: остани ти овдје, јер мене Господ шаље до Ветилја. Али Јелсије рече: тако жив био Господ и тако жива била душа твоја, не ћу те оставити. И дођоше у Ветилје.

3. Тада дођоше к Јелсију синови пророчки који бијаху у Ветилју, и рекоше му: знаш ли да не данас Господ узети господара твојега од тебе? А он рече: знам, мучите.

4. Опет му рече Илја: Јелсије, остани ти ту, јер ме Господ шаље у Јерихон. А он рече: тако жив био Господ и тако жива била душа твоја, не ћу те оставити. Тако дођоше у Јерихон.

5. А синови пророчки који бијаху у Јерихону приступише к Јелсију, и рекоше му: знаш ли да не данас узети Господ од тебе господара твојега? А он рече: знам, мучите.

6. Опет му рече Илја: остани ти ту, јер ме Господ шаље на Јордан. А он рече: тако жив био Господ и тако била душа твоја, не ћу те оставити. Тако отидоше оборица.

7. И педесет људи између синова пророчких отидоше и стадоше према њима из Далена, а они оборица оставише се код Јордана.

8. И узе Илја плашт свој, и савив га удари њим по води, а она се раступи тамо и амо, те пријеђоше оборица сухим.

9. А кад пријеђоше, рече Илја Јелсију: ишти пита хоћеш да ти учиним, докле се нијесам узео од тебе. А Јелсије рече: да буду два дјела дјела твојега у мене.

10. А он му рече: заискао си телху ствар; али ако ме видиш кад се уземем од тебе, биће ти таво; ако ли не видиш, не ће бити.

11. И кад њаху даље разговарајући се, гле, огњена кола и огњени коњи раставише их, и Илја отиде увихору на небо.

12. А Јелисије видећи то викаше: оче мој, оче мој! кога Израљева и коњици његови! И не виде га више; по том узе хаљине своје и раздрже их на два комада.

13. И подиже плашт Илјин, који беше спао с њега, и врати се стаде на бријегу Јорданском.

14. И узев плашт Илјин, који беше спао с њега, удари по води и рече: гдје је Господ Бог Илјин? А кад и он удари по води, растуи се вода тамо и тамо, и приђе Јелисије.

15. А кад с друге стране видјене сини новии пророчки, који бијаху у Јерихону, рекосе: почину дух Илјин на Јелисму. И сретосе га и поклонисе му се до земље.

16. И рекосе му: ево има у слуга твојих педесет јунака, нека иду и траже твојета господара, да га не буде узео дух Господњи и бацно га на како брдо или у кавак до. А он рече: не шаљте.

17. Али они наваљиваху на њ докле му се не досади, те рече: пошљите. И послаше педесет људи, који га тражише три дана али не нађосе.

18. И вратише се к њему, а он бијаше у Јерихону, па им рече: нијесам ли вам говорио да не идете?

19. Тада грађани рекосе Јелисму: гле, добро је живјети у овом граду, као што господар наш види; али је вода зла и земља неродна.

20. А он им рече: донесите ми нов кутао, и метните у њ соли. И донесоше му.

21. А он изиде на извор и баци у њ со, говорећи: овако вели Господ: испијем ову воду, да не буде више од ње смрти ни неродности.

22. И вода поста здрава до данашњега дана по ријечи Јелисијевој, коју изрече.

23. По том отиде оданде у Ветиљ; и кад њаше путем, изидоше мала дјеца из града и рутаху му се говорећи му: ходи, ћело! ходи, ћело!

24. А Јелисије обавре се и видећи их прокле их именом Господњим. Тада изидоше двије медвједине из шуме, и растргоше четрдесет и двоје дјете.

25. Оданде отиде на гору Кармилску, а оданде се врати у Самарју.

ГЛАВА 3.

А Јорам син Ахавов зацари се над Израљем у Самарју осамнаесте године царовања Јосафатова над Јудом, и царова дванаест година.

2. И чиняше што је зао пред Господом, али не као отац његов и као мајти његова, јер обори лик Балов који беше начинио отац његов.

3. Али оста у грџисима Јеровоама сина Наватова, којима наведе на грџих Израљева, и не одступи од њих.

4. А Миса цар Моавски имаше много стоке, и даваше цару Израљемску сто тисућа јатаваца и сто тисућа овнова под ружом.

5. Али кад умрије Ахав, одметну се цар Моавски од цара Израљева.

6. А цар Јорам изиде у то вријеме из Самарје и преброји света Израљева.

7. И отиде, те посла к Јосафату цару Јудину и поручи му: цар Моавски одметну се од мене; хоћеш ли ићи са мном на војску на Моавце? А он рече: хоћу, ја као ти, мој народ као твој народ, моји коњи као твоји коњи.

8. Иза тога рече: а којим ћемо путем ићи? А он рече: преко пустиње Едомске.

9. И тако изиде цар Израљев и цар Јудин и цар Едомски, и идосе путем седам дана, и не бијаше воде војсци ни стоци, која њаше за њима.

10. И рече цар Израљев: јаох! дозва Господ ова три цара да их преда у руке Моавцима.

11. А Јосафат рече: има ли ту који пророк Господњи да упитамо Господа преко њега? А један између слуга цара Израљева одговори и рече: овдје је Јелисије син Савагов, који је Илји пољевао водом руке.

12. Тада рече Јосафат: у њега је ријеч Господња. И отидоше к њему цар Израљев и Јосафат и цар Едомски.

13. А Јелисије рече цару Израљеву: шта је мени до тебе? иди ка пророцима она својета и ка пророцима мајтере своје. А цар Израљев рече му: не, јер Господ дозва ова три цара да их преда у руке Моавцима.

14. А Јелисије рече: тако да је жив Господ над војскама, пред којим сто-

ГЛАВА 4.

А једна између жена синова пророчких повика к Јелисму говорећи: слуга твој, муж мој, умрије, а ти знаш да се слуга твој бојас Господа; па сада дође рукодавалац да ми узме два сина у робље.

2. А Јелисије јој рече: што ћу ти? кажи ми шта имаш у кући? А она рече: слушањња твоја нема у кући ништа до судић уља.

3. А он јој рече: иди, ишти у наруч празнијех судова у свијех сусједа својих, немој мало да иштеш.

4. Па отиди, и затвори се у кућу са синовима својим, па онда наљевај у све судове, и кад се који напуну, кажи нека уклоне.

5. И она отиде од њега, и затвори се у кућу са синовима својим; они јој додаваху а она наљеваше.

6. А кад се судови напунисе, она рече сину својему: дај још један суд. А он јој рече: нема више. Тада стаде уље.

7. По том она отиде и ваза чофјеку Бовајему; а он јој рече: иди, продај уље, и одужи се; а што претече, оним се храни са својим синовима.

8. Послеје тога једном њаше Јелисије кроз Сунам, а ондаје бијаше богата жена, која га устави да једе хљеба; и од тада кад год пролазаше, управљаше се к њој да једе хљеба.

9. И она рече мужу својему: гле, видим да је свет чофјек Боваји овај што све пролази овуда.

10. Да начинимо малу клајет, и да му намајестимо постџу и сто и столцицу и свијетњак, па кад дође к нама, нека се ту седони.

11. По том он дође једном онамо, и унаш у клајет почину ондаје.

12. И рече моме својему Гвијезму: стаде пред њим.

13. И он рече Гвијезму: кажи јој: ето стараш се за нас свакојако; шта хоћеш да ти учиним? имаш ли што да говорим цару или војводи? А она рече: ја живим усред својега народа.

14. А он рече: шта бих јој дакле учинио? А Гвијезије рече: ето нема сина, а муж јој је стар.

јим, да не гледам на Јосафата цара Јудина, не бих жарко за те нити бих те погледао.

15. Нето сада доведите ми гудача. И кад гудач гуђаше, дође рука Господња на ња; и:

16. И рече: овако вели Господ: наивно по овој долини много јама.

17. Јер овако вели Господ: не ћете осјетити вјетра нити ћете видјети даждва, али ће се долина ова напунити водом, те ћете штити и ви и људи ваши и стока ваша.

18. Па и то је мало Господу, нето и Моавце ће вам предати у руке.

19. И раскопаћете све тврде градове, и све избране градове, и посјећи ћете сва добра дрвета и заронити све изворе водене, и сваку њиву добру потрћете камењем.

20. А у јутру кад се приноси дар, гле, дође вода од Едомске, и напуну се земља воде.

21. А сви Моавци чуши да су изашли царевни да ударе на њих, сазваше све који се почиваху насати и старије, и стадоше на међу.

22. А у јутру кад усташе и сунце отиде над оном водом, угласаше Моавци према себи воду гдје се првени као крв.

23. И рекосе: крв је; побегли су се царевни, и један другогта погубила; сад дакле на пљиген, Моавци!

24. А кад дођоше до окола Израљева, подигоше се Израљити и разбисе Моавце, те побјегоше испред њих, а они уђоше у земљу Моавску бјугајући их.

25. И градове њихове раскопаше, и на сваку добру њиву бацајући сваки по камењ засуше је, и све изворе водене заронисе, и сва добра дрвета посјекоше тако да само оставише камење у Кипарасету. И опколивши га праћари стадоше к бити.

26. А цар Моавски кад видје да ће га надвладати војска, узе са собом седам стотина људи, који махаху мачем, да продру кроз војску цара Едомскога, али не могоше.

27. Тада узе сина својега првенца, који шћаше бити цар на његово мјесто, и принесе га на жртву паленицу на зиуду. Тада се подиже велики гњев на Израљева, те отидоше оданде и вратише се у своју земљу.

15. А он рече: зови је. И он је дозва, и она стаде на вратима.
16. А он рече: до године у ово доба гдѣлеш сина. А она рече: немој гоподару мој, човјече Божиј, немој врати слушникѣне своје.
17. И затрудење жена, и роди сина. Друге године у исто доба, као што јој рече Јелисије.
18. И дјете одрасте. И једном изиде в олу својему к жетовцима;
19. И рече олу својему: јаох глава, јаох глава! А он рече момку: носи га матери.
20. И он га узе и однесе матери његовој, и лежа на брилу њезину до подне, па умије.
21. Тада отиде она горе, и намјести га у постелу човјека Божијег, и затворивши га изиде.
22. По том видну мужа својег и рече му: пошљи ми једноча момка и једну магарницу да отрим до човјека Божијег и да се врати.
23. А он рече: за што данас хобеш да идеш к њему? нити је младина ни субота. А она рече: не брњи се.
24. И она осамаривши магарцу рече момку својему: води и иди и немој застајати мене ради на путу докле ти не каже.
25. Тако пошавши дође к човјеку Божијему на гору Карилску. А кад је човјек Божиј угледа гдје иде к њему, рече ГИЈЕЗИЈУ слази својему: ево Суванке.
26. Трчи сад пред њу и реци јој: јеси ли здраво? је ли здраво муж твој? је ли здраво син твој? А она рече: здраво смо.
27. А кад дође к човјеку Божијему на гору, загрли му ноге, а ГИЈЕЗИЈЕ приступи да је отјера; али човјек Божиј рече: остави је, јер јој је душа у једу, а Господ сакри од мене и не ја-ви ми.
28. А она рече: јесам ли искала слана од господара својег? нијесам ли казала: немој ме варати?
29. А он рече ГИЈЕЗИЈУ: онаши се и узми штап мој у руку, па иди; ако стеш кога, немој га поздрављати, и ако те ко поздравни, немој му одговарати, и метни мој штап на лице дјетету.
30. А мати дјетиња рече: тако да је жив Господ и тако да је жива душа твоја, не љу те се оставити. Тада он уста и пође за њом.
31. А ГИЈЕЗИЈЕ отиде напријед и метну штап на лице дјетету, али не би гласа ни осјећања. Тада се врати преда њ, и јави му говорехи: не пробуди се дјете.
32. И Јелисије уђе у кућу, и гле, дјете мртво лежи на његовој постељи.
33. И ушав затвори се с дјететом, и помоли се Господу.
34. По том стаде на постелу, и леже на дјете метнув уста своја на уста дјетета, и очи своје на очи његове, и дланове своје на његове дланове, и пружи се над њим, те се загрјаја тијело дјетету.
35. По том уста, и приђе по кући једном тамо и једном амо, по том отиде опет и пружи се над дјететом. И кихну дјете седам пута, и отвори дјетете очи своје.
36. Тада дозва ГИЈЕЗИЈА и рече му: зови Суванку. И он је дозва, те дође к њему. И он јој рече: узми сина својег.
37. И она ушавши паде к ногама његовијем, и поклони му се до земље, и узевши сина својег отиде.
38. По том врати се Јелисије у Галад. А бијаше глад у оној земљи, и синови пророчи сјеђаху пред њим; а он рече момку својему: пристави велики лонац и скухај зеља синовима пророченим.
39. А један отиде у поље да набере зеља, и нађе дивљу лозу и набра с ње дивљих тивница пун плашт, и дошавши сасијече их у лонац гдје бјеше зеље, јер их не познаваху.
40. И усупе људма да једу; а кад стадохе јести онга зеља, повикаше говорехи: смрт је у лонцу, човјече Божиј! И не мочаху јести.
41. А он рече: донесите браншна. И сасу браншну у лонац, и рече: успи људма, нека једу. И не би више никаквога зла у лонцу.
42. А дође неко из Вал-Салисе, и донесе човјеку Божијему хљеба од привина, двадесет хљебова јечменијех, и новијех зрна у класу. А он рече: постави народу, нека једу.
43. А случа му рече: како ћу то поставити пред сто људи? Опет рече:

- постави народу, нека једу; јер је тако казаво Господ: јешће, и пречећи ће.
44. А он им постави, те једоше; и претече по ријечи Господњој.
- ГЛАВА 5.
- И бјеше Неман војвода цара Сирскога човјек велик у господара својег и у части, јер преко њега сачува Господ Сарију; али тај велики јунак бјеше губав.
2. А из Сирје изиде чета и зароби у земљи Израилској малу дјевојку, те она служаше женоу Неманову.
3. И она рече својој госпођи: о да би мој господар отишао к пророку у Самарији! он би га опростало губе.
4. Тада он отиде к својем господару и јави му говорехи: тако и тако ежже дјевојка из земље Израилске.
5. А цар Сирски рече му: хајде иди, а ја ћу послати књигу цару Израилеву, и јави му говорехи: и понесе десет таланата сребра и шест тисућа сиклаи злата и десеторе стајење хаљине.
6. И однесе књигу цару Израилеву, која овако говораше: ето, кад ти дође ова књига, знај да шаљем к теби Немана слагу својег да га опростиш губе.
7. А кад цар Израилев прочита књигу, раздрже хаљине своје, и рече: зар сам ја Бог да могу убити и повратити живот, те шаље к мени да опростим човјека губе? Пазите и видите како трзави задјевнице са мном.
8. А кад чу Јелисије човјек Божиј да је цар Израилев раздрво хаљине своје, посла к цару и поручи: за што си раздрво хаљине своје? нека дође к мени, да повна да има пророк у Израилу.
9. И тако дође Неман с коњима и колима својим, и стаде на вратима дома Јелисијева.
10. А Јелисије посла к њему и поручи: иди и окупай се седам пута у Јордану, и одраваше тијело твоје, и очистиш се.
11. Тада се расрди Неман и пође говорехи: гле, ја мшљях, он ће изаћи к мени, и стаће, и приваће име Господа Бога својег, и метнути руку своју на мјесто, и очистићу губу.
12. Нидјесу ли Авана и Фарфар воде у Дамаску боље од свијех вода Израилских? не бих ли се могло у њима окупати и очистити? И окренувши се отиде гњван.
13. Али слаге његове приступивши речеше му говорехи: оче, да ти је казаво пророк што велико, не би ли учинио? а за што не би кад ти рече: окупай се, па ћеш се очистити?
14. И тако сиђе, и зарони у Јордан седам пута по ријечи човјека Божијег, и гдјеласо његово поста као у малог дјетета, и очисти се.
15. Тада се врати к човјеку Божијем са свом пратњом својом, и дошавшаде пред њим, и рече: ево сад видим да нема Бога нигдје на земљи до у Израилу. Него узми дар од слаге својег.
16. Али он рече: тако да је жив Господ, пред којим стојим, не ћу узети. И он наваљиваше на њ да узме; али он не хте.
17. Тада рече Неман: кад не ћеш, а ово нека се да слази твојему ове земље колони могу понјети двије мазге. Јер слага твоја не ће више приносити жртава наљеница ни других жртава другим боговима, него Господу.
18. А Господ нека опрости ово слази твојему: кад господар мој уђе у дом Римонов да се поклони ондје, па се прихвати за мою руку, да се и ја поклоним у дому Римонову, нека опрости Господ слази твојему кад се тако поклоним у дому Римонову.
19. А он му рече: иди с миром. И он отиде од њега, и приђе једно потрава-лиште.
20. Тада рече ГИЈЕЗИЈЕ слага Јелисијева човјека Божијег: гле, господар мој не хте примити из руку тога Немана Сирца што бјеше лонцо. Али тако да је жив Господ, потрачају за њим и узеху што од њега.
21. И ГИЈЕЗИЈЕ отрча за Неманом. А кад га виде Неман гдје трчи за њим, скочи с кола својих и срете га, па му рече: је ли добро?
22. А он рече: добро је. Господар мој посла ме да ти кажем: ево, баш сад дођоше к мени два младина из горе Јефероме, пророчи синови, дај за њих таланат сребра и двоје стајење хаљине.
23. А Неман рече: узми и два таланта. И потрача га; и снеса два та-

данга сребра у два тобоце, и двоје ставља хаљине, и даде двојици момака својих, да носе пред њим.

24. А он кад дође на брдо, узе из руку њиховијех и остави у једној кући, а друге отпусти, те отидоше.

25. По том дошаши стаде пред господром својим. А Јелисјеје му рече: отаде Г'ицеји? А он рече: није ишао случаја твој никуда.

26. Али му он рече: зар срце моје није ишло онамо кад се човјек врати до вршете узимати сребро и узимати хаљине, маслинике, винограде, овце, говеда, слуге и слушкиње?

27. За то губа. Немазова нека прионе за те и за сјеме твоје до вијека. И отаде од њега губав, *био* као смјет.

ГЛАВА 6.

А синови пророци рекосе Јелисју: где, мјесто гдје сједимо пред тобом тијесно нам је.

2. Него хајде да отидемо на Јордан, па да уземемо ондје сваки по брвно и начинимо ондје мјесто гдје ћемо боравити. А он рече: идите.

3. А један рече: буди вољан, пођи и ти са слугама својим. А он рече: хоћу.

4. И тако пође с њима. И дошавши на Јордан сјекосе дрва.

5. А кад један од њих свијецаше дрво, паде му сјекира у воду; а он повина говорећи: авај господару, још је у наруч узета.

6. А човјек Божји рече му: гдје је пада? А кад му показа мјесто, он одсјече дрво и баца га онамо, и учини те сјекира исплива.

7. А он рече: узми је. И човјек пружи руку, те је узе.

8. А кад цар Сирски војеваше на Израјла, вијеђаше са слугама својим, и рече: ту и ту нека стане војска моја.

9. А човјек Божји посла к цару Израјлеу и поручи: чувај се да не идеш онуда, јер су ондје Сирци у засједи.

10. И цар Израјлеу посла на оно мјесто, за које рече човјек Божји и отоме га, те се чуваше. *И то не би је дан пут ни два пута.*

11. И слуги се срце цару Сирском за то, и сазвавши слуге своје рече им:

хоћете ли ми казати ко од наших до-казује цару Израјлеу?

12. А један од слуга његовијех рече му: нико, царе господару мој; него Јелисјеје пророк у Израјлу доказује цару Израјлеу ријечи које говориш у дошници својој.

13. Тада рече: идите, видите гдје је, да пошљем га да ухваће. И јавише му говорећи: оно га у Догану.

14. И посла онамо коње и кола с великом војском; и они дошавши ноћу опколеше град.

15. А у јутру слуга човјека Божјега оставши види, а то војска око града и коњи и кола. И рече му слуга: још господару, шта ћемо сад?

16. А он му рече: не бој се, јер је више ваших него њиховијех.

17. И помоли се Јелисјеје говорећи: Госпode, отвори очи момку, те виде, а Господ отвори очи момку, те виде, а то гора пуна коња и кола огњенијех око Јелисја.

18. А кад пођосе *Сирци* к њему, помоли се Јелисјеје Господу и рече: ослијени овај народ. И ослијени их по ријечи Јелисјејевој.

19. Тада им рече Јелисјеје: није ово пут, није ово град; ходите којега грама одвешћу вас к човјеку којега грамајте. И одведе их у Самарју.

20. А кад дођосе у Самарју, рече Јелисјеје: Господ, отвори им очи да виде. И Господ им отвори очи, и видјеше, а то бијаху усред Самарје.

21. А цар Израјлеу рече Јелисју кад их угледа: хоћу ли бити, хоћу ли бити, оче мој?

22. А он рече: немој бити; еда ли ћеш оне побити које заробиш мачем својим и луком својим? Изнеси им хљеба и воде нека једу и пију, па онда нека иду господару својему.

23. И уготови им гоубу велику, те једосе и пише; па их отпусти, а они отидоше господару својему; и од тада не долазише чете Сирске у земљу Израјлеу.

24. А послатије тога Бен-Адад цар Сирски скупи сву војску своју, и изиде и опколми Самарју.

25. И наста велика глад у Самарји, јер гле, бјеше опколена толико да гладава магарећа бијаше за осамдесет си-

кава сребра, а четврт кава годубињега кава за пет сикава сребра.

26. И кад цар иђаше по видоцима, једна жена повина к њему говорећи: помагај, царе господару!

27. А он рече: Господ ти не помаже, како ћу ти ја помоћи? с гумна ли, или из каце?

28. Још јој рече цар: што ти је? А она рече: ова жена рече ми: дај сина свога да га поједемо данас, а сутра ћемо појести кола сина.

29. И скухасмо сина мојега и поједосмо га; а сутрадан рекох јој: дај сина својега да га поједемо. А он она саври свога сина.

30. А кад цар чу ријечи женине, раздрије хаљине своје; и кад иђаше по граду, виде народ гдје костријет бијаше оздо на тјелу његову.

31. Тада рече цар: тако да ми учини Бог и тако да дода, ако глава Јелисја сина Саватога остане данас на њему.

32. А Јелисјеје сјеђаше у својој кући, и старјешине сјеђаху код њега. И посла *цар* једнога од онијех што стајашу пред њим; а док још не дође послани к њему, он рече старјешинама: виде ли гдје онај кривични син посла да ми одсјече главу? Гледајте кад дође послани, заључујте врата, и одојте га од врата; ето и бахат погу господара његова за њим.

33. И док још говораше с њима, гле, послани дође к њему, и рече: гле, ово је зло од Господа; чему ћу се још на-дати од Господа?

ГЛАВА 7.

Тада рече Јелисјеје: чујте ријеч Господњу; тако вели Господ: сутра ће у ово доба бити мјера бијелог бршна за сикав, а двје мјере јечма за сикав на вратима Самарјинским.

2. А војвода, на којег се руку цар наслављаше, одговори човјеку Божијем и рече: да Господ начини она на небу, би ли могло то бити? А Јелисјеје рече: ето, ти ћеш видјети својим очима, али га не ћеш јести.

3. А бијаху на вратима четри човјека губава, и рекосе један другому: што сједимо овдје да умремо?

4. Да речемо: да уђемо у град, гле-

је у граду, те ћемо умријети ондје; а да останемо овдје, опет ћемо умријети; него хајде да ускочимо у око Сирски; ако нас оставе у животу, остаћемо у животу, ако ли нас погубе, погинућемо.

5. И тако оставши у сумрак пођосе у око Сирски, и гле, не бјеше никога да Сирскога, и гле, не бјеше никога.

6. Јер Господ учини те се у окоу Сирском чу дупа кола и коња и велике војске, те рекосе један другому: ето, цар је Израјлеу вратио на нас цареве Хетејске и цјерне Мисирске да ударе на нас.

7. Те се подигоше и побјегоше по мрак оставиши шаторе своје и коње своје и магарце своје и док као што је био, и побјегоше ради душа својих.

8. Па кад дођосе губавци на крај окол, уђосе у један шатор, и најдоше сребро и злато и хаљине и отидоше те саврише. Па се вратише и уђосе у други шатор, па покупише и из њега, и отидоше те саврише.

9. Тада рекосе међу собом: не радимо добро; овај је дан дан добријех главова, а ми шутимо. Ако ушчекамо до зоре, стигнуће нас безаконе. За то сада хајде да идемо и јавимо дому цареву.

10. И тако дошавши дозваше врата градскога и казаше му говорећи: идосмо у око Сирски, и гле, нема никога, ни гласа човјечијег; него коњи повезани и магарци повезани, и шатори како су били.

11. А он дозва остале вратаре, и јавише у дом царев.

12. А цар оставши по ноћи рече слугама својим: казаћу вам сада шта су учинили Сирци. Знаду да гледајемо, за то отидоше из окол да се сакрију у пољу говорећи: кад видиш из града, похватаћемо их живе и убићемо у град.

13. А један од слуга његовијех одговори и рече: да уземемо пет осталијех коња што још има у граду; гле, то је све што је остало од мноштва коња Израјлејских; то је све што није изгинуло од мноштва коња Израјлејских; да пошљемо да видимо.

14. И узеше два коња волска, које посла цар за војском Сирском, говорећи: идите и видите.

15. И отидоше за њима до Јордана, и гле, по свему путу бијаше пуно хазитиња. Тада се вратише послани и јавише цару.

16. Тада изиде народ и разграби око Сирски; и беше мјера бијелога брашна за синад, и двије мјере жита за синад, по рјечи Господњој.

17. И цар постави на врата онога војводу, на којег се ругу наслањаше, а народ га изгази на вратима, те умрије, по рјечи човјека Божијег, коју рече кад цар к њему дође.

18. Јер кад човјек Божиј рече цару: двије мјере жита за синад и мјера бијелога брашна за синад биће сутра у ово доба на вратима Самаритјским,

19. А онај војвода одговори човјеку Божијему говорећи: да Господ начини окна на небо, би ли могло бити што излети? А Јелсије рече: ти ћеш видети својим очима, али га не ћеш јести.

20. И зби му се то, јер га изгази народ на вратима, те умрије.

ГЛАВА 8.

И говори Јелсије жени којој сина поврати у живот, и рече: устан и иди с домом својим, и склони се гдје моћеш; јер је Господ дозвољо глад која ће доћи и бити на земљи седам година.

2. И жена уста, и учини како рече човјек Божиј, јер отиде с домом својим и оста у земљи Филистјејској седам година.

3. А кад прође седам година, врати се жена из земље Филистјејске, и отиде да моли цара за кућу своју и за њиву своју.

4. А цар говораше с Гифезијем, момком човјека Божијег, и рече: приповједи ми сва велика дјела која је учинио Јелсије.

5. И кад он приповједаше цару како је мртва оживно, гле, жена, којој је сина оживно, стаде молити цара за кућу своју и за њиву своју. А Гифезије рече: господару мој, царе, ово је она жена и ово је син њезин, којег је Јелсије оживно.

6. Тада цар зашита жену, и она му приповједи. И цар јој даде једнога Аворанина и рече му: поврати јој све што је њезино и све приходе од њива

и од дана кад је оставила земљу дори до сада.

7. Послије тога дође Јелсије у Дамаск, а цар Сирски Вен-Адад бијаше болестан, и јавише му говорећи: дошло је човјек Божиј овамо.

8. А цар рече Азаилоу: узми са собом дар и иди на сусрет човјеку Божијему, и преко њега питиј Господа хоћу ли оздравити од ове болести.

9. Тада отиде Азаило на сусрет њему понесавши дар, свакојаких добријех ствари из Дамаска наговоренијех на четрдесет камила, и дошав стаде пред њим и рече: син твој Вен-Адад цар Сирски посла ме к теби говорећи: хоћу ли оздравити од ове болести?

10. А Јелсије му рече: иди, реци му: оздрављен; али ми је Господ показао да ће умријети.

11. И управни очи у њ гледаше дуго и заплака се човјек Божиј.

12. А Азаило му рече: што плаче господар мој? А он рече: јер знам како ћеш зао учинити синовима Израиљевцима, градове ћеш њихове палити огњем, и младиће ћеш њихове сјећи мачем, и дјечу ћеш њихову разбити и трудне жене њихове расуђати.

13. А Азаило рече: а шта је сауга твој, пас, да учини тако велику ствар? А Јелсије му рече: показао ми је Господ да ћеш ти бити цар у Сирји.

14. Тада отишав од Јелсије дође на господару својему; а он му рече: што рече Јелсије? А он одговори: рече ми да ћеш оздравити.

15. Али сутра дан узе Азаило покривач и замочивши га у воду прострије му по лицу, те умрије. А на његово мјесто зацари се Азаило.

16. Пете године царовања Јорана сина Ахахова над Израиљем, кад досафат бјеше цар Јудин, поче царовати Јорам син Јосафатов цар Јудин.

17. Имаше тридесет и двије године кад поче царовати, и царова осам година у Јерусалиму.

18. И хођаше путем царева Израиљевцијех, као што је чинио дом Ахахов; јер кћи Ахахова бјеше му жена, те он чивљаше што је зло пред Господом.

19. Али Господ не хте заградити Јуде ради Давида сауге својега, као што

му бјеше рекао да ће му дати виђело између синова његовијех до вијјека.

20. За његова времена одврже се Едом да не буде под Јудом, и постави цара над собом.

21. За то отиде Јорам у Саир и сва кола његова с њим; и уста ноћу да гири на Едомце, који га бијашу опомоли, ли, и на заповједнике од бола, и побјеже народ у своје шаторе.

22. Ипак се одвргоше Едомци да не буду под Јудом, до данашњег дана. У исто вријеме одмечу се и Дивна.

23. А остала дјела Јоранова и све што је чинио, није ли то записано у дневнику царева Јудинијех?

24. И Јорам побегну код отаца својих, и би потребе код отаца својих у граду Давидову. А на његово се мјесто зацари син његов Охозија.

25. Године дванаесте царовања Јорана сина Ахахова над Израиљем поче царовати Охозија син Јоранов. цар Јудин.

26. Имаше Охозија двадесет и двије године кад се зацари, и царова годину дана у Јерусалиму. Матери му бјеше име Готмолија, кћи Амрија цара Израиљева.

27. Он хођаше путем дома Ахахова, и чивљаше што је зло пред Господом, као дом Ахахов, јер бјеше зет дому Ахаову.

28. За то пође с Јораном сином Ахаовијем на војску на Азамла цара Сирскога у Рамот Галадски; али Сирци разбихе Јорана.

29. И врати се цар Јорам да се дијечи у Језраслу од рана које му зацари Сирци у Рами, кад се бијаше с Азамлом царем Сирским; а Охозија син Јоранов цар Јудин отиде да види Јорана сина Ахаова у Језраслу, јер бијаше болестан.

ГЛАВА 9.

А Јелсије пророк дозва једнога између синова пророких, и рече му: опаши се и узми ову уљаницу, па иди у Рамот Галадски.

2. И кад дођеш онамо, видећеш онаме дје Јува сина Јосафатов сина Нимсијина, и упашави изведи га између браће његове, и одведи га у најтајнију клијет.

3. И узми уљаницу и нали му на гла-

ву, и репи: овако вели Господ: помазах те за цара над Израиљем. За тијем отвори врата и бјежи, и не забављај се.

4. И отиде младић, момак пророков, у Рамот Галадски.

5. И кад уђе, гле, сјеђашу војводе; а он рече: војводе, имам нешто да ги кажем. А Ју му рече: коме између свијех нас? А он рече: теби, војводе.

6. Тада уста, и уђе у кућу, а он му изли на главу уље, и рече му: овако вели Господ Бог Израиљев: помазах те за цара над народом Господњим, Израиљем.

7. И побегну док Ахава господара својега, јер хоћу да покајем крв сауга својих пророка, и крв свијех сауга Израиљевцијех од руке Језавелине.

8. И тако ће изгинути сав дом Ахаов, и истребићењу Ахау и оно што уза ња докори, и ухваћенога и остављенога у Израилу.

9. И учинићу с домом Ахаовијем као с домом Јерооама сина Наватова и као с домом Весе сина Ахија.

10. И Језавелу ће изјести пси у пољу Језраелском и не ће бити никога да је потребе. По том отвори врата и побјеже.

11. А Ју изиде к саугама господара својега, и запиташе га: је ли добро? што је дошао тај безумник к теби? А он им рече: знате човјека и бесједу његову.

12. А они рекоше: није истина; кажи нам. А он им рече: тако и тако рече ми говорећи: овако вели Господ: показах те за цара над Израиљем.

13. Тада брже узеше свак своју хазину, и метнуше под њ на највишем басмаку, и загрубеше у трубу и рекоше: Ју поста цар.

14. Тако се побуну Јуј син Јосафата сина Нимсијина на Јорана; а Јорам чуваше Рамот Галадски са свијем Израиљем од Азамла цара Сирскога.

15. А бјеше се вратио цар Јорам да се дијечи у Језраслу од рана које му зацари Сирци, кад се бијаше с Азамлом царем Сирским. И рече Јуј: аво нам је воља, нека нико не излази из града да отиде и јави у Језрасл.

16. И Јуј сједо на кола и отиде у Језрасл, јер Јорам лежаше ондје; и Охо-

зија цар Јудин бјеше дошао да види Јорама.

17. А стражар који стајаше на кули у Језраелу, кад угледа људство Јудено гдје иде, рече: неко људство видиш. Тада рече Јорам: узми коњина и пошљи га пред њих, и нека зашита: је ли мир?

18. И отиде коњик преда њ, и рече: овако вели цар: је ли мир? А Јуј рече: шта је теби до мира? хајде за мном. А стражар јави говорјећи: гласине дође до њих, али се не враћа.

19. И посла Друготога коњина, који кад дође к њима рече: овако вели цар: је ли мир? А Јуј рече: шта је теби до мира? хајде за мном.

20. Олет јави стражар говорјећи: дође до њих, али се не враћа; а ход као да је ход Јувев, јер иде помамно.

21. Тада рече Јорам: прези. И упреше гоше у вода његова. Тако изиде Јорам цар Израјљен и Охозјаја цар Јудин, сваки на својим колима, и отидоше на сусрет Јују, и сретоше га на њиви Навутеја Језраеланина.

22. И кад Јорам угледа Јуја, рече му: је ли мир, Јују? А он одговори: какав мир? док је толчикога курвања Језавеле матере твоје и чарана њезинијех.

23. Тада Јорам окрете се и побјеже говорјећи Охозји: изиђа, Охозјаја!

24. Али Јуј зграби лук свој и устријела Јорача међу плечи да му стријела прође кроз срце, те паде у колима својим.

25. Тада рече Јуј Велекару војводи свом: узми га, и баца га на њиву Навутеја Језраеланина; јер ополени се кад ја и ти заједно јахасмо за Ахавом олем његовијем, како Господ изрече за њ ово зло:

26. Зависта, крв Навутејеву и крв синова његовијех видјех синов, рече Господ, и платићу ти на овој њиви, рече Господ. За то узми га сад и баца на ту њиву по ријечи Господњој.

27. А Охозјаја цар Јудин видјевши то побјеже к дому у врту: али га похвата Јуј, и рече: убијте и тога на његовим колима. И ранише га на броду Гуруу, које је код Ивлеама. И утече у Мегидон, и онде угрије.

28. И сауге га његове меглуше на колесима одвезоше у Јерусалим, и погреб-

боше га у гробу његову код отаца његовијех у граду Давидову.

29. А једанаесте године царовања Јорама сина Ахавова поче царовати Охозјаја над Јудом.

30. Иза тога Јуј дође у Језраел. А Језавела кад чу, намаза лице своје и наврну глему своју, на гледаше с прозора,

31. И кад Јуј узаказаше на врата, рече она: је ли мир, Зимирије, крвници господара својега?

32. А он погледа на прозор и рече: ко је са мном? ко? Тада погледаше у њ два тра дворанина.

33. А он им рече: бацити је доље. И бацаше је, и прште крв њезина по земљу и по коњама, и погази је.

34. По том ушавши једне и друге, и погледавши ону проклетицу, и погребите је, јер је царска кћи.

35. И отидоше да је погребу, и не нађоше од ње ништа до лубању и стопала и шаке.

36. И дођоше натраг и јавише; а он рече: то је ријеч Господња, коју је рекао преко сауге својега Илије Гесвијанина говорјећи: у пољу Језраелском изиђиће пси тјисало Језавелино.

37. Нека буде тјисало Језавелино као гној на њиви у пољу Језраелском да се не може казати: ово је Језавела.

ГЛАВА 10.

А Ахав имаше седамдесет синова у Самарји; и Јуј написа књигу и посла је у Самарју ка главарима Језраелским, старјешинама и хранителјима Ахавијем, и рече:

2. Како ова књига дође к вама, у којих су синови господара ваљета и кола и коњи и града тврди и оружје,

3. Гледајте који је најбољи и најјештији између синова господара ваљета, те га поседите на пријестолу оца његова, и бијте се за дом господара свога.

4. Али се они врло укланише и рече: ето, два цара не одољеше му, а како ћемо ми одољети?

5. И који бијаше над домом, и који бијаше над градом, и старјешине и хранитељи послаше к Јују говорјећи: ми смо сауге твоје, чинићемо све што нам кажеш; не ћемо никога постављати царем; чини што ти је воља.

6. А он им написа другу књигу говорјећи: ако сте који и слушајте мене, узмите главе свијех синова господара својега и дођите к мени сјутра у ово добу у Језраел. А синови царевни, седамдесет људи, бијаху код најзанијатнијих грађана, који их хрваваху.

7. И кад им дође ова књига, узеше синове царевне и поклаше, седамдесет људи, и меглуше главе њихове у колесима послаше му у Језраел.

8. И дође гласник, који му јави говорјећи: донесите главе синова царевнијех. А он рече: сложите их у дрвце гомила на вратима, *нека стоје до сутра*.

9. А у јутру изашав стаде и рече свему народу: ви нијесте крвници; ето, ја се подигох на господара својега и убих га; али ко поби све ове?

10. Видите сада да није изостава ни једна ријеч Господња, коју рече Господ за дом Ахавов, него је Господ учинио што је говорио преко сауге својега Илије.

11. По том поби Јуј све који бијаху остали од дома Ахавова у Језраелу и све властелце његове и пријатеље његове и свештенике његове, да не оста ни један.

12. По том се подиже и пође да иде у Самарју; и кад бијаше код колибе пастирске на путу,

13. Нађе Јуј браћу Охозије цара Јудина, и рече: ко сте? Они рекосе: ми смо браћа Охозјина и идемо да поздравимо синове царевне и синове царичине.

14. Тада рече: похватајте их живе. И похваташе их живе и поклаше их на студенцу код колибе пастирске, њих четрдесет, и не остави ни једнога од њих.

15. По том отишав оданде нађе Јораву сина Рихавова, који га срете. А он га поздрав и рече му: је ли срце твоје право као што је моје срце претворено? А Јорав одговори: јест. Ако јест, *одољори Јуј*, дај ми руку.

16. И рече: хајде са мном, и види моју реност за Господа. И одреше га на његовијем колима.

17. И кад дође у Самарју, поби све што бјеше остало од дома Ахавова у ми је било у срцу, за то ће синови тво-

Самарији докле га не истријеби по ријечи коју Господ рече Илији.

18. По том сабра Јуј сав народ и рече му: Ахав је мало служио Ваду, Јуј ће му служити више.

19. За то дозовите ми све пророке Вадове, све сауге његове и све свештенике његове, ни један да не изостаје, јер велику жртву хоћу да принесем Ваду; ко не дође, погинуће. А Јуј чинише тако из пријеваре хотећи побити сауге Вадове.

20. И рече Јуј: светкујте светковину Ваду. И огласише је.

21. И посла Јуј по свему Израјљу, те дођоше све сауге Вадове, и не изоста ни један да не дође; и уђоше у кућу Вадову, и напуни се кућа Вадова од краја до краја.

22. Тада рече ону који бијаше над ризницом: изнеси хаљине свијем саугама Вадовијем. И изнесе им хаљине.

23. За тјем уђе Јуј с Јонадавом сином Рихавијем у кућу Вадову, и рече саугама Вадовијем: промотрите и видите да није ту с вама који сауга Господњи, него саме сауге Вадове.

24. И тако уђоше да принесу приносе и жртве паљенице, а Јуј намјести на пољу осамдесет људи, и рече: ако утече који од ових људи које вам дам у руке, душа ће ваша бити за душу његову.

25. А кад се сврши жртва паљеница, заповједа Јуј војницима и војводама: уђите, побийте их, да не изађе ни један. И тако их побиеше општријем мачем и побацише их војници и војводе; по том отидоше у сваки град гдје бјеше кућа Вадова.

26. И избацише ликове из куће Вадове, и сналише их.

27. И изломаше лик Вадов и раскопаше кућу Вадову, и од ње начинише проходе до данашњег дана.

28. Тако Јуј истријеби Вада из Израјља.

29. Али не одступи Јуј од гријехова Јеровама сина Наватова, којима наведе на гријех Израјља, од златнијех таласа, који бијаху у Ветилу и у Далу.

30. А Господ рече Јују: што си до-брод свршио што је право преда мном, и што си учинио дому Ахавову све што ми је било у срцу, за то ће синови тво-

ји сједјети на пријестолу Израјљеву врсте нека се погуби, и будите с царем до четвртога кољена.

31. Али Ју не пажаше да ходи по закону Господа Бога Израјљева свијем срцем својим, не одступи од гријехова Јерооамовијех, којима наведе на гријех Израјља.

32. У то врјеме поче Господ крњати Израјља, јер их побі Азавло по свијем међама Израјљевцијем.

33. Од Јордана к истоку сунчаном, сву земљу Галадску, Гадову и Рувиному и Манасијину, од Ароира на потоку Арнону, и Галад и Васан.

34. А остала дјела Јујева и све што је чинио, и сва јунаштва његова, нијесу ли записана у дневнику цара Израјљевијех?

35. И почину Ју код отаца својих, и потребеше га у Самарији; а на његово се мјесто зацари Јоахаз син његов.

36. А царова Ју над Израјљем у Самарији двадесет и осам година.

ГЛАВА 11.

А Готолја мзгн Охозјина видјевши да јој погибе син, уста и люби сав род царски.

2. Али Јосавеја кћи цара Јорама се-стра Охозјина, узе Јосаа сина Охозјина, и уграде га између синова царевих, које убијаху, и с дојкињом његовом сакри га од Готолје у ложницу, те не погибе.

3. И би сакривен с њом у дому Господњем шест година, а Готолја цароваше у земљи.

4. А седамне године посла Јодај и дозва стотинике и војводе и војнике, и уведо их к себи у дом Господњи, и ухвати сподњем, и поваша им сина царена.

5. И заповједи им говорећи: ово учините: вас трећина, који долазате у суботу, нека чувају стражу у двору царском.

6. А трећина нека буде на вратима Сурским, а трећина на вратима која су иза војника; и чувајте дом од сјаде.

7. А два дијела вас свијех који одлазе у суботу нека чувају стражу у дому Господњем ово цара.

8. И ошколите цара сваки са својим оруђем у руци, и бо би навалио међу

21. Јосау бјеше седам година кад се зацари.

ГЛАВА 12.

Седамне године почо царовати Јоса, и царова четрдесет година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Сивира, из Вирсаеје.

2. И чиваше Јоса што је право пред Господом докле га год учаше свештеник Јодај.

3. Али висине не бише оборене; и народ још приносише жртве и кањаше на висинама.

4. И Јоса рече свештеницима: сав новац посвећени, што се доноси у дом Господњи, новац онијех који иду у број, и новац од ујезне свачије, и сав новац што ко доноси од своје воље у дом Господњи,

5. Нека свештеници узимају, сваки од својега познаника, и они нека оправљају што је трошно у дому гдје се год нађе да треба оправити.

6. Али до године двадесет треће царована Јосова свештеници још не оправаше што бијаше трошно у дому.

7. Тада цар Јоса дозва Јодаја свештеника и остале свештенике, и рече им: за што не оправљате што је трошно у дому? Од седе не узимајте новца од својих познаника, јер треба да вријете да се оправни што је трошно у дому.

8. И свештеници присташе да не узимају новца од народа и да не оправљају што је трошно у дому.

9. Тада свештеник Јодај узе један ковчег, и прореза руку на заклошцу, и метну га код олгара с десне стране и свештеници који чуваху врата меташе у њ све новце који се доношаху у дом Господњи.

10. А кад виђаху да има много новца у ковчегу, тада долазаше писар царев с поглаваром свештеницима, и изворивши свезинаху новце који би се нашли у дому Господњем.

11. По том давашу новце онима који управљаху послом и старашу се за дом Господњи, а они их издаваху дрводељцама и посленицима који оправљаху дом Господњи,

12. И зидарима и каменарима, и да

се добавља дрво и тесано камење, да се оправни што бјеше трошно у дому Господњем, и да се добави све што требаше да се оправни дом.

13. Али новцима који се доношаху у дом Господњи не грађаху чаша среборнијех за дом Господњи, ни виљушача, ни котлића, ни труба, ниги каквих судова заветнијех ни среборнијех;

14. Него их давашу онима који бијашу над послом да се оправни за њих дом Господњи.

15. И не траваху рачуна од људи којима предаваху новце да издвоју посленицима, јер вјерно рађаху.

16. Новци за пријеступ и новци за гријехе не доношаху се у дом Господњи; припадаху свештеницима.

17. Тада изиде Азавло цар Сирски, и уцари на Гат и узе га; по том се оверете Азавло да иде на Јерусалим.

18. А Јоса цар Јудин узе све посвећене ствари, што Јосават и Јорам и Охозја оци његови царени Јудини бијашу посветили, и све што сам бјеше ривницима дома Господњег и дома царева, и посла Азавлу цару Сирском;

19. А тако отиде од Јерусалима. Јоса остави дјела Јосова и све што је чинио, није ли то записано у дневнику царена Јудинијех?

20. А слуге његове подигоше се и побунеше се, и убише Јосаа у дому Милоу, куда се иде у Сладу.

21. Јосавар син Семеатов и Јосавад син Сомиров, слуге његове, убише га, те умријех; и погребеше га код отаца његовијех у граду Давидову; а на његово мјесто зацари се Амасија син његов.

ГЛАВА 13.

Године двадесет треће царовања Јосаа сина Охозјина над Јудом зацари се Јосав син Јујев над Израјљем у Самарији, и царова седамнаест година.

2. И чиваше што је зло пред Господом, јер коњаше за гријесима Јерооама сина Навагова, којима наведе на гријех Израјља и не одступи од њих.

3. За то се разљези Господ на Израјља и даде их у руке Азавлу цару Сирском и у руке Бен-Авладу сину Азавлу за све оно врјеме.

4. Али се Јоахаз помоли Господу, и рече: стрижела избављена Господњег, Господ га усилиши, јер виде невољу Израљеву, како их мучи цар Сирски.

5. И даде Господ Израљу избављену, те се опростише руке Сирске, и живљаху синови Израљеви у шаторима својим као прије.

6. Али не одступише од гријехова дома Јеровоама којима на гријех наведе Израља, него ходише у њима, и сам лук још стајаше у Самарји.

7. А не оста Јоахазу народа више од педесет коњика и десет кола и десет тисућа прешака; него их поби цар Сирски и сатр их, те беше као прах кад се врше.

8. А остала дјела Јоахазова и све што је чинио, и јунаштва његова, није ли то записано у дневнику цара Израљевевијех?

9. И почину Јоахаз код оца својих, и погребше га у Самарји; а на мјесто његово зацари се Јоас син његов.

10. Године тридесет седме царовања Јоахазова над Јудом зацари се Јоас син Јоахазов над Израљем у Самарји, и царова педесет година.

11. И чиниаше што је зло пред Господом, не одступи ни од једнога гријеха Јеровоама сина Наватова, који наведе Израља на гријех, него у њима хођаше.

12. А остала дјела Јоахазова, и све што је чинио, и јунаштва његова, како је вођао с Амасијом царем Јудинијем, није ли то записано у дневнику цара Израљевевијех?

ГЛАВА 14.

Друге године царовања Јоаса сина Јоахазова над Израљем зацари се Амасија син Јоасов над Јудом.

2. Бржаше му двадесет и пет година кад поче царовати, и царова двадесет и десет година у Јерусалиму. Матери му беше име Јоадана, из Јерусалима.

3. И чиниаше што је право пред Господом, али не као Давид отац његов; са свијем чиниаше онако како је чинио отац његов Јоас.

4. Јер висине не беше оборене: народ још приносиаше жртве и кађаше на висинама.

5. А кад се утврди царство у руди његовој, он поби слуге своје које су убише цара оца његова.

6. Али синова тијех мртвника не поби,

као што пише у књизи Едомача у славој домини, и узе Седу ратом, и прозва је Јогтед, које оста до данас.

8. Тада посла Амасија посланике к Јоазу сину Јоахазова сина Јоанана, цару Израљеву, и рече: дођи да се огледамо.

9. А Јоас цар Израљев посла к Амасији цару Јудину и поручи му: трн на Ливану посла ка кедру на Ливану, и поручи: дај своју кћер сину мојему за жену; али најпре свијерје Ливанско, и изгвај трн.

10. Побо си Едомце, па се понесе срце твоје; хвали се, и сједи код куће своје; за што би се залепео у зло да паднеш и ти и Јуда с тобом?

11. Али не послуша Амасија; и подиже се Јоас цар Израљев, и огледаше се, он и Амасија цар Јудин, у Ветсесу Јудину.

12. Али Јуду разби Израљ, те побјегоше сваки к својему шатору.

13. А Амасију цара Јудина, сина Јоаса сина Охозијина, ухвати Јоас цар Јерусалим и обори вид Јерусалимски од врата Јеремовијех до врата на углу, четири стотине лаката.

14. И узе све злато и сребро и све посуђе што се нађе у дому Господњем и у ризницама дома цара, и таоце, па се врати у Самарју.

15. А остала дјела Јоасова, што је учинио, и јунаштва његова, и како је вођао с Амасијом царем Јудинијем, није ли то записано у дневнику цара Израљевевијех?

16. И почину Јоас код оца својих, и би погребен у Самарји код цара Израљевевијех, а на његово се мјесто зацари Јеровоам син његов.

17. Амасија пах син Јоасов цар Јудин пошље петнаест година по смрти Јоаса сина Јоахазова, цара Израљева.

18. А остала дјела Амасијина нијесу ли записана у дневнику цара Јудинијех?

19. И диглоше буну на њ у Јерусали-

ГЛАВА 15.

Године двадесет седме царовања Јеровоама над Израљем зацари се Амасија син Амасијин над Јудом.

2. Бржаше му педесет година кад се зацари, и царова педесет и двије године у Јерусалиму. Матери му беше име Јехоаја, из Јерусалима.

3. Он чиниаше што је право пред Господом са свијем као што је чинио Амасија отац његов.

4. Али висине не беше оборене: на-

род још приношаше жртве и каџаше на висинама.

5. А Господ удари цара, те би губав до смрти своје; и живљаше у одиојеном дому; а Јотам син царев управљаће двором и сѣђаше народу у земљи.

6. А остала дјеца Азарјина и све што је чинио, није ли то записано у дневнику царева Јудинијех?

7. И почину Азарја код отаца својих, и погребше га код отаца његових у граду Давидову; а на његово се мјесто зацари Јотам син његов.

8. Тридесет осме године царовања Азарјина над Јудом зацари се Захарја син Јеровоамов над Израјљем у Самарји, и царова шест мјесеца.

9. И чинваше што је зло пред Господом као што су чинили оци његови; не одступи од гријехова Јеровоама сина Наватова, којима наведе на гријех Израјља.

10. И побуни се на њ Салум син Јависов, и уби га пред народом и погуби га, и зацари се на његово мјесто.

11. А остала дјеца Захарјина, ено записана су у дневнику царева Израјљевих.

12. То је рјеч Господња коју рече Јуу говорећи: синови твоји до четвртога вољена сједјеће на гријестолу Израјљеву. И зби се тако.

13. Салум син Јависов зацари се тридесет девете године царовања Овијина над Јудом, а царова мјесец дана у Самарји.

14. Јер Менајим син Гадјев из Терсе подиже се и дође у Самарју и уби Салума сина Јависова у Самарји, и погуби га, и зацари се на његово мјесто.

15. А остала дјеца Салумова и буну коју подиже, ето, то је записано у дневнику царева Израјљевих.

16. Тада Менајим раскопа Тапсу и проби све који бијаху у њој и у међама њезинијех од Терсе, јер му не отвореше, за то их проби и све грудне жене њихове распри.

17. Године тридесет девете царовања Азарјина над Јудом зацари се Менајим син Гадјев над Израјљем, и царова десет година у Самарји.

18. И чинваше што је зло пред Господом, не одступи свега вијека својега

од гријехова Јеровоама сина Наватова, којима наведе на гријех Израјља.

19. Тада фул цар Асирски удари на земљу, а Менајим даде фулу тисућу таланата сребра да би му помогао да утврди царство у својој руци.

20. А те новце узе Менајим од Израјља, од свијех богатијех људи, да их да цару Асирском, од свакога по десет сиела. Тако се врати цар Асирски, и не забави се онде у земљи.

21. А остала дјеца Менајимова и што је год чинио, није ли записано у дневнику царева Израјљевих?

22. И почину Менајим код отаца својих, а на његово се мјесто зацари Факија син његов.

23. Године педесете царовања Азарјина над Јудом зацари се Факија син Менајимов над Израјљем у Самарји, и царова двије године.

24. И чинваше што је зло пред Господом, не одступи од гријехова Јеровоама сина Наватова, којима наведе на гријех Израјља.

25. И побуни се на њ Фекај син Ремалјин, војвода његов, и уби га у Самарји и с педесет људи синова Гадјовијех; и убивши га зацари се на његово мјесто.

26. А остала дјеца Факијина и што је год чинио, ено је записано у дневнику царева Израјљевих.

27. Године педесет друге Азарјине цар Јудина зацари се Фекај син Ремалјин над Израјљем у Самарји, и царова двадесет година.

28. И чинваше што је зло пред Господом, не одступи од гријехова Јеровоама сина Наватова, којима наведе на гријех Израјља.

29. У вријеме Фекаја цара Израјљева дође Теглат-Феласар цар Асирски, и узе Цон и Авел-Ветмак у Јакох и Кејес и Асор и Галад и Гадилеу, сву земљу Нефталимову, и пресели народ ондане у Асирју.

30. Тада се побуни Осија син Илин на Фекаја сина Ремалјина и уби га и побегну, и зацари се на његово мјесто двадесете године Јотам сина Овијина.

31. А остала дјеца Фекајева и све што је чинио, ено је записано у дневнику царева Израјљевих.

32. Друге године царовања Фекаја сина Ремалјина над Израјљем зацари се Јотам син Овијин над Јудом. Дома царскога, и посла на дар цару Асирском.

33. Бијаше му двадесет и пет година кад поче царовати, и царова шеснаест година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Јерус, кћи Садокова.

34. И чинваше што је право пред Господом, са свијем чинваше како је чинио Овија отац његов.

35. Али висне не беше оборене: народ још приношаше жртве и каџаше на висинама. Он начини највиша врата на дому Господњем.

36. А остала дјеца Јотамона и све што је чинио, није ли записано у дневнику царева Јудинијех?

37. У то вријеме поче Господ пуштати на Јуду Ресина цара Сирскога и Фекаја сина Ремалјина.

38. И Јотам почну код отаца својих, и би погребен код отаца својих у граду Давида оца својега; а на његово се мјесто зацари Ахаз син његов.

ГЛАВА 16.

Године седамнаесте Фекаја сина Ремалјина зацари се Ахаз син Јотамов цар Јудин.

2. Двадесет година бијаше Ахазу кад поче царовати, и царова шеснаест година у Јерусалиму, али не чинваше што је право пред Господом Богом његовијем као Давид отац његов.

3. Јер хођаше путем царева Израјљевих, па и сина својега пусти кроз отац по гаднијем дјелма народа које одатна Господ испред синова Израјљевих.

4. И приношаше жртве и каџаше на висинама и по хумовима и под свакима зеленијем дрветом.

5. Тада дође Ресин цар Сирски и Фекај син Ремалјин цар Израјљев, дођоше да бију Јерусалим, и опколише Ахаз; али га не могуше освојити.

6. У то вријеме Ресин цар Сирски поврати Сирцима Елат, и изагна Јудеје из Елата, и дођоше Сирци у Елат и остале онде до данас.

7. Али Ахаз посла посланике к Теглат-Феласару цару Асирском и поручи му: салга сам твој, ходи и избави ме из руку цара Сирскога и из руку цара Израјљева, који се подигоше на ме.

8. И узе Ахаз злато и сребро што се нађе у дому Господњем и у ризницама дома царскога, и посла на дар цару Асирском.

9. И послуша га цар Асирски, и дође на Дамаск и узе га, и пресели народ ондане у Кир, а Ресина погуби, и дође на Дамаск.

10. Тада цар Ахаз отиде на сусрет Теглат-Феласару цару Асирском у Дамаск; и виде цар Ахаз олтар који бијаше у Дамаску, па посла свештенику Урији салгу од тога олтара и од све направи његове.

11. И начини свештеник Урија олтар са свијем како посла цар Ахаз из Дамаска, онако начини Урија свештеник, докле се врати цар Ахаз из Дамаска.

12. Па кад се цар врати из Дамаска и виде олтар, приступи к њему и принесе жртву на њему.

13. И запали жртву своју паљеницу и дар свој, и изли наљев свој, и погуби олтар крваву захваљнијех жртава својих.

14. А мједени олтар што бјеше пред Господом пренесе с предње стране дома да не стоји између његова олтара и дома Господњег, и нађести га покрај свога олтара к сјеверу.

15. И заповједи цар Ахаз Урији свештенику говорећи: на великом олтару пали жртву паљеницу Јутређу и дар вечерњи и жртву паљеницу цареву с даром њезинијем, и жртву паљеницу свега народа земљаскога с даровима њиховијем и наљевима њиховијем; и по њему кропи сваком крваву олтару паљеница и сваком крваву од других жртава. А за олтар мједени промислићу.

16. И учини свештеник Урија све како му заповједи цар Ахаз.

17. И оплате с подножја скледе цар Ахаз и узе с њих умиваонице и море скледе с волова мједенијех који бијаху под њим, и метну га на под камен.

18. И стреху суботу, коју бијаху начинили у дому, и улазак царск, који бијаше споља, уклони такођер од дома Господњег, бођени се цара Асирскога.

19. А остала дјеца Ахазова што је чинио, нијеше ли записана у дневнику царева Јудинијех?

20. И почину Ахаз код отаца својих, и би погребен код отаца својих у граду Давида оца својега.

ду Давиду; а на његово се мјесто зацари Језекија син његов.

ГЛАВА 17.

Дванаесте године царовања Ахазова, над Јудом зацари се у Самарији над Израјљем Осјаја син Илина, и царова девет година.

2. И чинваше што је зло пред Господом, али не као цареви Израјљевци који били првије њега.

3. На њега дође Салманасар цар Асирски, и Осјаја му поста слуга, те му плашаше данак.

4. Али цар Асирски олази да Осјаја хоће да се одметне, јер Осјаја посла посланике к Соју цару Мисирском и не посла данка. годнишњег цару Асирском; за то га ополои цар Асирски и свезаши баци га у тамницу.

5. И цар Асирски прође су земљу и дође на Самарију, и би је три године.

6. Девете године Осјајине узе цар Асирски Самарију и одведе Израјљце у Асирiju и насели у Алају и у Авору на води Гобану и у градовима Мид-сејам.

7. А то би што синови Израјљевци гријешине Господу Богу својему, који их је изведе из земље Мисирске испод руке фараона цара Мисирскога, и бо- јаше се других богова.

8. И ходише по уредабама народа које одагна Господ испред синова Израјљевих, и како чинише цареви Израјљевци;

9. И тајно чинише синови Израјљевци што није право пред Господом Богом њиховијем, и поградше висине по свијем градовима својим, од куле стра- жарске до градова овидањих.

10. И подигоше ликове и лутове на сваком високом хуму и под сваким зе- ленијем дрветом.

11. И кажаху онуда по свијем висинама као народи које одагна Господ испред њих, и чиняху зла ствари гвешај Господу.

12. И служяху гаднијем боговима, за које им бјеше Господ рекао: не чините то.

13. И Господ опомињаше Израјља и Јуду преко свијех пророка и свијех видеца говорења: вратите се са злијех путова својих и држите заповијести

моје и уредбе моје по свему закону који сам заповједио оцима вашим и који сам вам послао по слугама својим пророцима.

14. Али не послушаше; него бјеху грдовратити као и оци њихови, који не вјероваше Господу Богу својему.

15. И одбацише уредбе његове и за- вјет његов, који учини с оцима њиховијем, и свједочаштва његова, којима им свједочаше, и ходише за ништа- видом и посташе ништави, и за на- родима који бјяху око њих, за које им бјеше заповједио Господ да не чине као они.

16. И оставише све заповијести Го- спода Бога својега, и начинише себи ливене ликове, два телега, и лутове, и клањаше се свој војсци небеској, и служаше Ваду.

17. И проводише синове своје и вје- риваче своје кроз огњ, и даваше се на врачање и гагање, и продаше се да чине зло пред Господом гвешај га.

18. За то се Господ разгњеваше врло на Израјља, и одбаци их од себе, те не оста него само племе Јудино.

19. Па ни Јуда не држаше заповије- сти Господа Бога својега, него хођаше по уредабама које начинише Израјљци.

20. За то Господ поврже све сјеме Израјљско, и мучи их, и предаде их у руке оцима који их плањеше, докле их и одбаци од себе.

21. Јер се оцијешине Израјљци од дома Давидова, и поставише царем Јероноама сина Наватова, а Јероноам одби Израјљце од Господа и наведе их да гријеше гријехом великим.

22. И ходише синови Израјљевци у свијем гријесима Јеровамовијем које је он чинио, и не одступише од њих;

23. Докле Господ не одбаци Израјља од себе као што је говорио преко свијех слуга својих пророка, и тако пресељен би Израјљ из земље своје у Асирску до данашњег дана.

24. По том донеше цар Асирски људе из Вавилона и из Хуте и из Аве и из Емата и из Севаврима, и насели их у градовима Самаријским мјесто Израјљца, и наслиједише Самарију, и живяху по градовима њезинијем.

25. А кад почеше живјети ондје, не

бојажу се Господа, а Господ посла на њих лавове, који их дављаху.

26. За то речецо цару Асирском говорећи: ови народи које си довео и населио у градовима Самаријским не знају закона Бога оне земље; за то посла на њих лавове, који их ето море, јер не знају закона Бога оне земље.

27. Тада заповједи цар Асирски и рече: одведите онамо једнога од свептенеша које сте довели оданде, на нека иде и суди ондје, нека их учи закону Бога оне земље.

28. И тако један од свептеника, које бјяху одвели из Самарије, дође и на- стани се у Ветилу, и учаше их како ће се бојати Господа.

29. Али начинише себи сваки народ своје богове, и пометаше их у куће ви- синја, које бјяху начинили Самарија- нци, сваки народ у својим градовима у којима живљаху.

30. Јер Бавилоњани начинише Со- кот-Веноту, а Хуџани начинише Нер- гада, а Емањани начинише Асма;

31. И Аљњани начинише Ниваза и Таргаза, а Севаврцини спљављаху си- нове своје огњем Адрамелеху и Анаме- леху боговима Севаврским.

32. Али се бојажу Господа, и поста- више између себе свептенике висинама, који им служяху у домовима ви- синја;

33. Бојажу се Господа, али и својим боговима служяху по обичају онијех народа из којих их преселише.

34. И до данашњег дана раде по старијем обичајима; не боје се Госпо- да а не раде ни по својим уредабама и обичајима, ни по закону и заповијести што је заповједио Господ синовима Јерова, којему нађе име Израјљ;

35. С којима учини Господ завет и за- повједи им и рече: не бојте се других богова ниги им се клањајте ниги им служите ниги им приносите жртгава;

36. Него Господа, који вас је изведе из земље Мисирске силом великом и мишином подигнутом, њега се бојте и њему се клањајте и њему приносите жртве;

37. И уредбе и правила и закон и за- повијести што вам је написао држите живрцујући их вагда, и не бојте се других богова.

38. И не заборавајте завјета који је учинио с вама, и не бојте се других богова.

39. Него Господа Бога својега бојте се, и он ће вас избавити из руку свијех непријатеља ваших.

40. Али не послушаше, него радише по старом свом обичају.

41. Тако ови народи бјяху се Госпо- да и идолима својим служяху; и си- нови њихови и синови синова њихо- вијех чине до данашњег дана онако како су чинили оци њихови.

ГЛАВА 18.

А треће године царовања Осје сина Илина над Израјљем зацари се Језекија син Ахазов над Јудом.

2. Бијаше му драдесет и пет година кад поче царовати, и царова двадесет и девет година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Авија, кћи Захаријина.

3. И чинваше што је право вред Го- спода са свијем као што је чинио Да- вид отац његов.

4. Он обори висине, и изломи лико- ве и искиече лутове; и разби вилу од мједи, коју бјеше начинио Мојсије, јер јој до тада кађаху синови Израјљевци; и прозва је Неусган.

5. Узаше се у Господа Бога Израјљева, и не би такога између свијех царева Јудинијех послје њега ни првије њега.

6. Јер приону за Господа, не одсту- пи од њега, него држа заповијести које заповједи Господ Мојсију.

7. И Господ бијаше с њим; куда год иђаше напредоваше; и одметну се од цара Асирскога, те му не би слуга.

8. Он поби Филистеје до Газе и међе њезине, од куле стражарске до града овидања.

9. А четврте године царовања Језе- кијина, а то је седма година царовања Осје сина Илина над Израјљем, по- диже се Салманасар цар Асирски на Самарију, и ополои је.

10. И послете три године узе је; ше- вете године царовања Језекијина, а де- вете године царовања Осјијина над Израјљем, би узета Самарија.

11. И одведе цар Асирски Израјљце у Асирiju, и насели их у Алају и у

Авору на води Говану и по градовима Мидасима.

12. Јер не слушаше гласа Господа Бога својета и преступаше заједно његова, све што им је заповједио Мојсије са гласа Господњег, не слушаше ништа творине.

13. А четрнаесте године царовања Језекијина подиже се Сенахирим цар Асирски на све тврде градове Јудине, и узео их.

14. Тада Језекија цар Јудин посла у Лакис к цару Асирском и поручи му: згријешо сам; врати се од мене, што год наметнеш на ме носићу. А цар Асирски намегну на Језекију цара Јудина три ста таланата сребра и тридесет таланата злата.

15. И даде цар Језекија све сребро што се вађе у дому Господњем и у ризницама царскога двора.

16. У то вријеме цар Језекија раскопа врата на цркви Господњој и прагове које сам бјеше оковао, и даде цару Асирском.

17. Али цар Асирски посла Тартана и Равсариса и Равсака из Дависа к цару Језекију у Јерусалим с великом војском; и они се подигоше и добоше у Јерусалим; и подигавши се и дошавши стадоше код Јазв горњета Језера, који је покрај пута у пољу бјежареву.

18. И вјашаоше викати цара. Тада дође к њима Елијакин син Хелкијин, који бјеше над двором, и Сомна писар и Јоак син Асафов наметар.

19. И рече им Равсак: важите цару Језекију: овако каже велики цар, цар Асирски: каква је то узданица, у коју се уздаш?

20. Ти велиш, али су правне ријечи, да имаш свијета и силе за рат. У што се дакле уздаш, те си се одменео од мене?

21. Гле, уздаш се у Мисир, у штап од трске сломијене, на који ако се ко наслони, ући ће му у руку и пробошће је; таки је Фараон цар Мисирски свиња који се уздешу у њ.

22. Ако ли ми речете: уздамо се у Господа Бога својета; није ли то онај чије је висине и олтаре оборило Језекија и заповједио Јуду и Јерусалиму: пред овим олтаром клањајте се у Јерусалиму.

23. Хајде, затеци се мојему господару цару Асирском; и дабу ти двије тисуће коња, ако можеш добавити који ће жахати на њима.

24. Како ћеш дакле одбити и једнога војводу између најмањих случаја господара мојета? Али се ти уздаш у Мисир за вода и коњине.

25. Сврх тога, еда ли сам ја без Господа дошао на ово мјесто да га затрем? Господ ми је рекао: иди на ту земљу, и затри је.

26. Тада Елијакин син Хелкијин и Сомна и Јоак рекосе Равсаку: говори слугама својим Сирски, јер разумијемо, а немој нам говорити Јудејски да слашна народ на знају.

27. А Равсак им рече: еда ли ме је господар мој послао ка господару твојему или к теби да кажем оне ријечи? Није ли к тијем људима, што сједе на знају, да једу своју нечист и да пију своју мокраћу с нама?

28. Тада стаде Равсак и повика на глас Јудејски, и рече говорећи: чујте ријеч великога цара, цара Асирскога.

29. Овако каже цар: немојте да вас вара Језекија; јер вас не може избавити из моје руке.

30. Немојте да вас наговори Језекија да се поуздаје у Господа, говорећи: Господ ће нас избавити, и овај се град не ће дати у руке цару Асирском.

31. Не слушајте Језекије; јер овако каже цар Асирски: учините мир са мном, и ходите к мени, па једите свијетки са свога чокога и сваки са своје смокве, и пијте сваки из својета студенца.

32. Докле не дођем и однесем вас у земљу као што је ваша, у земљу обилну житом и вином, у земљу обилну хљебом и виноградама, у земљу обилну маслином и уљем и медом, па ћете живјети и не ћете изгинути. Не слушајте Језекије, јер вас вара говорећи: Господ ће нас избавити.

33. Је ли који између богова других народа избавио своју земљу из руке цара Асирскога?

34. Гдје су богови Емагски и Арфадски? гдје су богови Сефермиски, Енски и Авски? јесу ли избавили Самаритију из мојих руку?

35. Која су између свих богова овајдеш земља избавила земљу своју из моје руке? а Господ ће избавити Јерусалим из моје руке?

36. Али народ мучаше, и не одговорише му ни ријечи, јер цар бјеше заповједио и рекао: не одговарајте му.

37. Тада Елијакин син Хелкијин, који бјеше над двором, и Сомна писар и Јоак син Асафов, наметар, добоше к Језекији развршши хаљине, и казаше му ријечи Равсакове.

ГЛАВА 19.

А кад то чу цар Језекија, разврши хаљине своје и веза око себе костријет, па отида у дом Господњег.

2. И посла Елијакина, који бјеше над двором, и Сомну писара и најстарије свештенике обучене у костријет к Исаји пророку сину Амосову.

3. И рекосе му: овако вели Језекија: ово је дан невоље и нара и руга; јер прикљеште дјеча до порођаја, а нема снаге да се роди.

4. Да ако је чуо Господ Бог твој све што рече Равсак, којета посла цар Асирски господар његов да ружи Бога живота и да га вријеђа ријечима, које је чуо Господ Бог твој; помоли се за остатак који се налази.

5. И добоше к Исаји слуге цара Језекије.

6. И рече им Исаја: овако реците господару својему: овако вели Господ: не плаши се од ријечи које си чуо, којина хулаше на ме слуге цара Асирскога.

7. Ево, ја ћу пустити на њ дух, те ће чути глас и вратити се у своју земљу, и учинићу да погине од мача у својој земљи.

8. И тако вративши се Равсак нађе цара Асирскога гдје бије Ливну, јер бјеше чуо да је отишао од Лакиса.

9. А он чу за Гираку цара Хузскога гдје вазаше: ево иде да се бие с тобом. За то олет посла посланике к Језекији говорећи:

10. Овако реците Језекији цару Јудину: немој да те вара Бог твој, у којета се уздаш говорећи: не ће се дати Јерусалим у руке цару Асирском.

11. Ето чуо си шта су учинили цареви Асирски свјетом земљама потрвцима их са свјетом; а ти ли ћеш се избавити?

12. Јесу ли народе које сатрше оци твоји избавили земљу своју из руке Господње, Харашне, Ресесе и синове Едемонне, који бјяху у Теласару?

13. Гдје је цар Емагски и цар Арфадски и цар од града Сефервиана, од Ене и Аве?

14. А кад Језекија прими књигу из руке посланика и прочита је, отиде у дом Господњег, и разви је Језекија пред Господом.

15. И помоли се Језекија Господу говорећи: Господе Боже Израјљев, који сједиш на херувимима, ти си сам Бог свјетом царства на земљи, ти си створио небо и земљу.

16. Пригни, Господе, ухо своје и чуј; отвори, Господе, очи своје и види; чуј ријечи Сенахирима, који посла да ружи Бога живота.

17. Истина је, Господе, онуштошани су цареви Асирски оне народе и земље њихове;

18. И побацили су богове њихове у огњ, јер не бјяху богови, него дјело руку човјечијих, дрво и камен; за то их погрше.

19. И за то, Господе Боже наш, избави нас из руке његовијех, да понављају сва царства на земљи да си ти Господе сам Бог.

20. Тада посла Исаја син Амосов к Језекији, и поручи му: овако вели Господ Бог Израјљев: услани сам за цара Асирскога.

21. Ово је ријеч коју изрече Господ за њ: руга ти се и подсмјева ти се дјевојка, кћи Сионска, за тобом маше главом кћи Јерусалимска.

22. Кога си ружио и хулио? и на кога си подигао глас? и подигао у вис очи своје? На свена Израјљева.

23. Преко посланика својих ружио си Господа и рекао си: с мноштвом кола својих изидох на високе горе, на стране Ливанске, и посјеђи ћу високе ведре његове и лијене јеле његове, и ући ћу у крајњи стан његов, у шуму његова Кармила.

24. Ја сам копао и пио воду туђу, и испустио сам стопана својим све погове градовима.

25. Нијеси ли чуо да ја то одавна чиним и од ископа да сам тако уредно?

сада пуштам то да превратиш тврде градове упусте томиле.

26. За то који у њима живе изнемогше, улазишце се и сметаше се, пошпаше као трава пољска, као зелена травница, као трава на брвовинама, која се суши прије него сазри.

27. Знаш сјећење твоје, и полажење твоје и долажење твоје знам, и како бјесниш на ме.

28. Јер бјесниш на ме, и твоја обичај је до мојих ушију; за то ћу метнути брваницу своју на носдрве твоје и удаху своју у губицу твоју, па ћу те одвести наатраг путем којим си дошао.

29. А теби ово нека буде знак: јешћете ове године што само од себе родити; а треће године сити и жањите и садите винограде и једите род с њих.

30. Јер остатак дома Јудина, што остане, опет ће пустити жмле оца и родити оца.

31. Јер ће из Јерусалима изаћи остатак, и из горе Сиона, који се сачувају. Ревност Господа над војскама учиниће то.

32. За то овако вели Господ за цара Асирскога: не ће ући у овај град нити ће бацити амо стрижеле, не ће се примати к њему са штитом, нити ће исконати ошкова око њега.

33. Вратиће се путем којим је дошао, а у град овај не ће ући, вели Господ.

34. Јер ћу бранити тај град, и сачуваћу га себе ради и ради Давида слуге својег.

35. И исту ноћ анђео Господњи изиде и поби у околу Асирском сто и осамдесет и пет тисућа; и кад усташе у Јутру, а то све сами мртваци.

36. Те се подиже Сенахириим цар Асирски, и отида, и вративши се оста у Ниневји.

37. И кад се клањаше у дому Нисрока бога својег, Адрамелех и Сасарасинови његови убише га мачем, а сами побјегоше у земљу Араратску, и на његово се мјесто зацари Есарадон син његов.

ГЛАВА 20.

У то вријеме разболе се Језекија на смрт; и дође к њему пророк Исаија

син Амосов и рече му: овако вели Господ: нареди за кућу своју, јер ћеш умријети и не ћеш остати жив.

2. А он се окрете лицем к зида, и помол се Господу говорећи:

3. Ох, Господе, опомени се да сам једнако ходио пред тобом вјерно и с циљем срцем, и творио што је теби угодно. И плака Језекија веома.

4. И Исаија још не беше отишао до половине двора, а дође му ријеч Господња говорећи:

5. Врати се и рени Језекији, вођу народа мојега: овако вели Господ Бог Давида оца твојега: чучо сам молитву твоју, и видно сам суже твоје; ево испустићу те, до три дана или ћеш у дом Господњи.

6. И долаћу ти вијесту петнаест година, и избавићу тебе и овај град из руку цара Асирскога, и бранићу овај град себе ради и ради Давида слуге својега.

7. По том рече Исаија: донесите граду сухих смокана. И донесавши приваше му на оток, и исцјели се.

8. А Језекија рече Исаји: шта ће бити знак да ће ме Господ исцјелити и да ћу до три дана отићи у дом Господњи?

9. А Исаија рече: ово нева ти буде знак од Господа да ће учинити Господ што је рекао: хоћеш ли да отиде сјен десет кољенаца напријед или да се врати десет кољенаца наатраг?

10. А Језекија рече: лако је да сјен отиде напријед десет кољенаца; немој него нека се врати сјен десет кољенаца наатраг.

11. И Исаија пророк завапи ка Господу, и врати Господ сјен по кољеницама по којима бијаше отишао на сунчану Ахазову наатраг за десет кољенаца.

12. У то вријеме Веродах-Валадан, син Валаданов, цар Вавилонски посла књигу с даром Језекији; јер беше чуо да је болестан Језекија.

13. И Језекија саслушав посланике показа им све ризнице своје, сребро и злато и мирисе, и најбоље уље, и кувину гдје му беше оружје, и што се год налажаше у ризницама његовијем, не оста ништа да им не покаже Језекија у кући својој и у свему господству својем.

14. Тада дође пророк Исаија к цару Језекији и рече му: шта су говорила ти људи и одакле су дошли к теби? А Језекија рече: из даљне земље дошли су, из Вавилона.

15. А он рече: шта су видјели у том двору? А Језекија рече: видјели су све што има у мом двору; није остало ништа у ризницама мојим да им није сам показао.

16. Тада рече Исаија Језекији: чуј ријеч Господњу.

17. Ево доби ћу вријеме кад ће се одијети у Вавилон све што има у кући твојој, и што су сабрали они твоји до данас, не ће остати ништа, вели Господ.

18. И синове твоје, који ће изаћи од тебе, које ћеш родити, узеше да буду дворани у двору цара Вавилонскога.

19. А Језекија рече Исаји: добра је реч: је ли? за мојега вијека биће мир и вјера?

20. А остала дјела Језекијина и сва јунаштва његова, и како је начинио Језекија, и вођу довео у град, није ли записано у дневнику цара Јудинијех?

21. И почну Језекија код оцаца својих, а на његово се мјесто зацари Манасија син његов.

ГЛАВА 21.

Дванаест година беше Манасија кад поче царовати, и царова педесет и пет година у Јерусалиму. Матери му беше име Босива.

2. И чинише што је зало пред Господом по гаднијем делима народа, које Господ одагна испред синова Израелјевих.

3. Јер опет начини висине, које беше потрбо Језекија отац његов, и поклаже отаре Валу, и начини луг као што беше начинио Ахаз цар Израелјев, и клањаше се свој војсци небеској и служаше јој.

4. И начини отаре у дому Господњем, за који беше рекао Господ: у Јерусалиму ћу намјестиши име своје; начини отаре свој војсци небеској у два тријема дома Господњег.

6. И сына својега проведе кроз огњак, и врачаше и гађаше, и уреди оне што се договарају с духовима и врачаре; и

се договарају с духовима и врачаре; и

11. Што учини Манасија цар Јудин та гадна дјела чинише горе од свега што су чинили Амореји који прије њега бише, и наведе на гримех и Јуду гаднијем боговима својим;

12. За то овако вели Господ Бог Израелјев: ево, ја ћу пустити зало на Јерусалим и на Јуду, да ће свакоме вођу зурати оба уха.

13. Јер ћу затенити над Јерусалимом узе Самарјинско и мјерила дома Ахазова, и збрисаћу Јерусалим, као што се брише здрјела, избрише се на се вртне.

14. И оставићу остатак намједства својега, и даћу их у руке непријатељима њиховијем да буду пљачи и грабеж свијем непријатељима својим.

15. Јер чинише што је зало преда мнош, и гњевеше ме од дана кад изидоше оци њихови из Мисира до данас.

16. Још и праву врав веома многу процлима Манасија тако да напуни Јерусалим од краја до краја, осим гримеха својега којим наведе Јуду на гримех да чини што је зало пред Господом.

17. А остала дјела Манасијина и све што је чинио, и гримех, којим је гримешно, није ли то записано у дневнику цара Јудинијех?

18. И почну Манасија код оцаца својих, и он погробен у врту код дома својега, у врту Озину; а на његово мјесто зацари се Амон син његов.

19. Двадесет и двије године имаше Амон кад поче царовати, и царова двије године у Јерусалиму. Матери му бјеше име Месудамета, кћи Арусова, из Јотане.

20. Он чиваше што је зло пред Господом, као што је чинио Манасја отац његов.

21. И хођаше свјетом путем којим је ходио отац његов, и служаше гаданијем боговиња, којима је служио отац његов, и клањаше им се.

22. И остави Господа Бога отаца својих, и не ходи путем Господњим.

23. А салуге Амонове побунуше се на њ, и убише цара у двору његову.

24. А народ земањски поби све који се бјяху побунили на цара Амона; и зарари народ земањски на његово мјесто Јосифу сина његова.

25. А остаде дјела Амонова, што је чинио, нијесу ли записана у дневнику царева Јудинијех?

26. И погребше га у његову гробу у врту Овану; и Јосифа сина његов бја цар на његово мјесто.

ГЛАВА 22.

Осам година бјаше Јосија кад поче царовати, и царова тридесет и једну годину у Јерусалиму. Матери му бјеше име Једида, кћи Адајева, из Воската.

2. Он чиваше што је право пред Господом, и хођаше свјетом путем Давида оца својега и не одступаше ни на десно ни на лијево.

3. А осамнаесте године царовања Јосифа посла цар Савана сина Авалије сина Месудамова, писара, у дом Господња, говорећи:

4. Иди ка Хелкији поглавару свештеничком, нека изброји новце донесене у дом Господњи, што су накупили од народа вратари.

5. И нека их да посленицима који надгледају дом Господњи, да нека дају посленицима који раде око дома Господњег да се оправи што је тропшо у дому.

6. Дрводељецама и камењарима и зантарима, и да се купује дрво и камен тесани да се оправи дом.

7. Али да им се не траже рачуни од новца који им се даду, јер ће вјерно радити.

8. Тада рече Хелкија поглавар свештенички Савану писару: Надох зајоник у Јерусалиму. Матери му даде књигу Савану, и он је прочита.

9. А Саван писар отиде к цару, и јави новце што се нађоше у дому, и предаше их посленицима који надгледају дом Господњи.

10. И каза Саван писар цару говорећи: Књигу ми даде Хелкија свештеник. И прочита је Саван цару.

11. А кад цар чу ријечи у законику, раздрже хаљине своје,

12. И заповједи цар Хелкији свештенику и Ахикаму сину Савану и Ахикаму сину Михејину и Савану писару и Асаји слуги цареву, говорећи:

13. Идите, упитајте Господа за ме и за народ и за свега Јуду ради ријечи ове књиге што се нађе; јер је велик гњев Господњи који се распалио на нас за то што опци наши не слушаху ријечи ове књиге да чине све онако како нам је написано.

14. И тако отиде Хелкија свештеник и Ахикам и Ахвор и Саван и Асаја и прочици Одди жени Салуца сина Геркуца сина Араса ризничара; а она ставаше у Јерусалиму у другом крају, и говорише с њом.

15. А она им рече: овако вели Господ Бог Израилев: кажите човјеку који вас је послао к мени:

16. Овако вели Господ: ево пустићу зло на то мјесто и на становнике његове, све што говори књига коју је прочитао цар Јудин,

17. За то што ме оставише, и кадили другим боговима да би ме гњевили свјетом дјелима руку својих; за то се гњев мој распалио на то мјесто, и не ће се утасити.

18. А цару Јудину, који вас је послао да упитате Господа, овако му кажите: овако вели Господ Бог Израилев за ријечи које си чуо:

19. Што је умернуо срце твоје, и понизио си се пред Господом кад си чуо шта сам говорио за то мјесто и за становнике његове да ће бити пустош и проклетиња, и што си раздрео хаљине своје и плавао преда мном, за то и ја услиших тебе, вели Господ.

20. За то, ево, ја ћу те прибрати к оци-

ма твојим и на миру ћеш бити прибран у гроб свој, и не ћећ очима својима видети зла које ћу пустиги на то мјесто. И вазаше то цару.

ГЛАВА 23.

Тада посла цар, те се скупеше к њему све старјешине Јудине и Јерусалимске.

2. И отиде цар у дом Господњи и сви њим сви људи из земље Јудине и сви Јерусалимљани и свештеници и прочици и сав народ, мало и велико, и прочита им све ријечи књиге завјетне, која се нађе у дому Господњем.

3. И цар стојећи код ступа учини завјет пред Господом да ће они ићи заповијести његове и уредбе његове свједочанства његова и уредбе његове свјетом срцем и свом душом, вршећи ријечи тога завјета написане у тој књизи. И сав народ приста на завјет.

4. Тада заповједи цар Хелкији поглавару свештеничком и свештеницима другога реда и онима који чуваху вратари, да изнесу из цркве Господње све ствари које бјяху начињене Валу и гају и свој војсци небеској; и свиали их иза Јерусалима и улаху Кедронском, и однесе пелео од њих у Кедрон.

5. И сврже свештенике идолске које бјяху поставили цареве Јудини да каде по висинама у градовима Јудинијем и око Јерусалима; тако и оне који кађаху Валу, сунцу и мјесецу и звијездама и свој војсци небеској.

6. И изнесе тај из дома Господњег иза Јерусалима на поток Кедрон, и свиали га на потоку Кедрону и сатру у прах, и просу прах на гробове синова народнијех.

7. И поковари куће курварске које бјяху у дому Господњем, у којима жене тваку застираче за тај.

8. И доведаше све свештенике из градова Јудинијех оскрвни висине гдје кађаху свештеници од Геве до Вирсаје, и поковари висине на вратима, и која бјаше на улазу на вратима Исус Јосија; и учини с њима све онако како заповједиша градскога на лијево од врата градских.

9. Али свештеници овијех висина не приступаху к олтару Господњему у Јерусалиму, него јеряху пријесне хљеба бове међу браћом својом.

10. Оскрвни и Гофет, који бјаше у долини синова Амоновијех, да не би нико више водио сина својега ни кћери своје кроз огњ Модоху.

11. И углоно коње које бјяху поставили цареве Јудини сунцу од улаза у дом Господњи до куће Натан-Мелеха дворанина, која бјаше у фарурину; а вода сучана сажеше огњем.

12. И олгаре на крову собе Ахазове, које бјяху начинили цареве Јудини, и олгаре које бјяху начинио Манасја у соби тријема дома Господњег, а поковари цар, и узевши их оданде бацаху прах од њих у поток Кедрон.

13. И висине према Јерусалиму с десне стране на гори Маслинској, које бјяху начинио Соломон цар Израилев Астароти гаду Сидонском и Хемосу гаду Моавском и Мелхому гаду синова Амоновијех, оскрвни цар.

14. И изломи ликове и исвијече гајеве, и мјеста њихова напуни костују људских.

15. И олтар, који бјеше у Ветилу, висину, коју бјеше начинио Јеровоам син Наватов, који наведе на грмјех Израилеја, и олтар и висину поковари, и свиали висину сатру је у прах, и свиали гај.

16. И обазреша се Јосија видеје гробове који бјяху онде на гори, и посла те извадише кости из гробова, и сажеше их на олтару и оскрвни га, по ријечи Господњој, коју рече човјек Божји, који напријед каза те ствари.

17. И рече: какав је оно споменик што видим? Речеше му грађани: оно је гроб човјека Божијега који дође из Јуде и напријед каза то што си учинио на олтару у Ветилу.

18. А он рече: оставите га, нико да му не вреће кости. Тако се сачуваше кости његове с костима онога пророка који дође из Самарије.

19. И све домове висина по градовима Самаријским које начинише цареве Израилеви гњевшеи Господа, поковари Јосија; и учини с њима све онако како учини у Ветилу.

20. И посла све свештенике висина, који бјяху онуда, на олтарима, и сажеше кости људске на њима; по том се врати у Јерусалим.

21. Тада заповједи цар свему наро-

ду говорећи: праунујте паску Господу Богу својему, као што пише у књизи завјетној.

22. Јер не би празнована овако паска од времена судија које судише Израјљу и за све вријеме цара Израјљевих и цара Јудиних.

23. Као што би осамнаесте године цара Јосије празнована паска Господу у Јерусалиму.

24. И оне што се договарају с духовима и вртачаре, и ликове и гадне бојеве и све гадове који се виђају у земљи Јудиној и у Јерусалиму истријеби Јосија да изврши ријечи закона написане у књизи коју нађе Хельија свештеник у дому Господњем.

25. Ни прије њега не бјеше такога цара, који би се обрадио ка Господу својем срцем својим и свом душом својом и свом снагом својом, са свијем по законом Мојсијеву, нити послуже њега настат таки као он.

26. Али се Господ не поврати од земине великога гњева својег, којом се бјеше расалило гњев његов на Јуду за све Дражење којим га бјеше Дражио Манасија.

27. И рече Господ: и Јуду ћу одбацити од себе као што сам одбацио Израјља, и град ћу овај одбацити, који сам изабрао, Јерусалим, и дом, за који рекох: ту ће бити име моје.

28. А остала дјела Јосијина и све што је чинио, није ли записано у дневнику цара Јудиних?

29. У његово вријеме изиде Фараон Нехаон цар Мисирски на цара Асире изиде према њ, а он како га виде уби га у Мегидону.

30. И мртва метнуше га слуге његове на кола, и одвезоше га из Мегидона у Јерусалим, и погробоше га у гробу његову; и народ земаљски узе Јоакхаза сина Јосијина, и помазаше га и зацарише га на мјесто оца његова.

31. Двдесет и три године бјеше Јоакхазу кад поче царовати, и царова три мјесеца у Јерусалиму. Матери му бјеше име Амутала, кћи Јереминина, из Ливне.

32. Он чиваше што је зло пред Господом са свијем како су чинили оци његови.

33. И свега га Фараон Нехаон у Ригвали у земљи Египатској да више не царује у Јерусалиму, и отлочи земљу сталаната сребра и таланат злата.

34. А царем постави Фараон Нехаон Елјакима сина Јосијина на мјесто Јосије оца његова, и предаје му име Јоаким; а Јоакхаза узе и отиде у Мисир, а он умрије ондје.

35. А оно сребро и злато даде Јоаким Фараону разрезавши на земљу да би дао новце по заповијести Фараоновој, од свакога узимајући како бјеше цијењен, сребро и злато по народу у земљи, да да Фараону Нехаону.

36. Двдесет и пет година бијаше Јоакиму кад поче царовати, и царова једанаест година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Зевуда, кћи Федајева, из Руже.

37. А он чиваше што је зло пред Господом са свијем како су чинили оци његови.

ГЛАВА 24.

За његова времена дође Навуходоносор цар Вавилонски; и Јоаким му би слуга три године; по том одуста и одметну се од њега.

2. И Господ посла на њ чете Халдејске и чете Сирске и чете Моавске и чете синова Амонијех, посла их на Јуду да га погубу, по ријечи Господњој коју говори преко слуга својих пророка.

3. По заповијести Господњој зби се то Јуди да би га одбацио од себе за гријехе Манасијине по свему што бјеше учинио;

4. И за крв праву коју бјеше пролио Господ не хте опростити.

5. А остала дјела Јоакимова и све што је чинио, није ли записано у дневнику цара Јудиних?

6. И почина Јоаким код отаца својих; а на његово се мјесто зацари Јоаким.

7. А цар Мисирски не изиде више из земље своје, јер цар Вавилонски узе од ријече Мисирске до ријече Еурата све што бјеше цара Мисирскога.

8. Осамнаест година бијаше Јоакиму кад се зацари, и царова три мјесеца у Јерусалиму. Матери му бјеше име Нехуста, кћи Елнатанова, из Јерусалима.

9. И он чиваше зло пред Господом са свијем како је чинио отац његов.

10. У то вријеме добоше слуге Навуходоносора цара Вавилонскога на Јерусалим, и град би опколиен.

11. Дође и Навуходоносор цар Вавилонски на град, кад га слуге његове опколише.

12. Тада Јоаким цар Јудин изиде к цару Вавилонском с матером својом и са слугама својим и с кнезовима својим и с дворянима својим; а цар га Вавилонски зароби осме године својега царовања.

13. И однесе све благо дома Господњег и благо дома царскога, и пошлук све судове златне, које бјеше начинио Соломон цар Израјљев за цркву Господњу, као што бјеше рекао Господ.

14. И пресли сав Јерусалим, све кнезове и све јувнаке, десет тисућа робова, и све дрводрже и све човаче, не оста ништа осим сиромашнога народа по земљи.

15. Одведе и Јоакхима у Вавилон и матер цареву и жене цареве и дворяне његове, и главаре земаљске одведе у ропство из Јерусалима у Вавилон.

16. И све јувнаке, на број седам тисућа, и дрводрже и коваче, тисућу, све што бијаху за војску одведе цар Вавилонски у Вавилон у ропство.

17. И постави царем цар Вавилонски на мјесто Јоакхимово Матанју стрица његова, и предаје му име Седекија.

18. Двдесет и једна година бјеше Седекији кад поче царовати, и царова једнаест година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Амутала, кћи Јереминина, из Ливне.

19. Он чиваше што је зло пред Господом са свијем како је чинио Јоаким.

20. Јер од гњева Господњег зби се то Јерусалиму и Јуди, да их одбаци од себе. А Седекија се одметну од цара Вавилонскога.

ГЛАВА 25.

И тако Девете године његова царовања, Десетог мјесеца Десетог дана Дође Навуходоносор цар Вавилонски са својом војском на Јерусалим, и стадоше у окр под њим, и начинише опколине око њега.

2. И град би опколиен до једанаесте године царовања Седекијина.

3. И Деветог дана мјесеца четвртог поста велика глад у граду, те народ земаљски немаше хљеба.

4. Тада град би проваљен, а војници сви побјегоше поћу на врата између два зида уз врх царев; а Халдеји бијаху свуда око града; и цар отиде путем к пустинји.

5. Али војска Халдејска погјера цара, и стигоше га у пољу Јерихонском, а сва војска што бијаше с њим разбјеге се од њега.

6. И ухватише цара, и одведоше га к цару Вавилонском у Ригду, и ондје му судише.

7. И синове Седекијине поклаше на његове очи, па онда Седекији ископаше очи, и свезаше га у два ланца мједена, и одведоше га у Вавилон.

8. А седмога дана петог мјесеца године Деветнаесте царовања Навуходоносора цара Вавилонскога дође у Јерусалим Невузардан заповједник стражарски, слуга цара Вавилонскога.

9. И попади дом Господњег и дом царски и све домове у Јерусалиму; све велике куће попали огњем.

10. И зидове Јерусалимске у наокол развала сва војска Халдејска, која бијаше са заповједником стражарским.

11. А остатак народа што оста у граду, и пребоге што пребогоше к цару Вавилонском, и остали прости народ одведе Невузардан заповједник стражарски.

12. Само од сиромаша у земљи остави виноградари и ратарари.

13. И ступове мједене што бијаху у дому Господњем, и подножја, и море мједено које бијаше у дому Господњем, изломаше Халдејци, и мјед од њих однесоше у Вавилон.

14. И лонце и лопате и виљушке и кадионице и све судове мједене којима служашу, узеше,

15. И клијешта и котлиће, што год бјеше златно и што год бјеше сребрно, узе заповједник стражарски,

16. Два ступа, једно море и подножја, што начини Соломон за дом Господњег; не бјеше мјере мједи од свијех тјех судова;

17. Осамнаест данага бијаше висок један ступ, и озго на њему бијаше оглавање мједено, и оглавање бијаше високо три лакта, и плетенице и шиши око оглавања, све од мједи; тако бијаше и други ступ с плетеницом.

18. Узе заповједник стражарски и Серају првога свештеника и Соношију другога свештеника, и три вратара.

19. А из града узе једнога дворанина, који бијаше над војницима, и пет људи који стајаху пред царем, који се нађаше у граду, и првога писара војничкога, који полисиваше народ по земљи у војску, и шездесет људи из народа земљскога, који се нађаше у граду.

20. Узе их Негузардан заповједник стражарски, и одведе к цару Вавилонском у Ривду.

21. А цар их Вавилонски поби и погуби у Ривди у земљи Ематској. Тако би пресељен Јуда из земље своје.

22. А кад народом који оста у земљи Јудиној, који остави Навуходоносор цар Вавилонски, вад њим постави Годолију сина Ахикама сина Сафанова.

23. А кад чуше све војводе и људи вихови да је цар Вавилонски поставио Годолију, дођоше ка Годолији у Миспу, на име: Исмаило син Нетанијин, и Јовнан син Бариајев, и Сераја

на његово мјесто Јовав син Зарин од Босоре.

45. А кад умрије Јовав, зацари се на његово мјесто Асом од земље Темановске.

46. А кад умрије Асом, зацари се на његово мјесто Адад син Барадов, који изајече Мадјанце у пољу Моавском; а граду му беше име Гетем.

47. А кад умрије Адад, зацари се на његово мјесто Самада из Масакса.

48. А кад умрије Самада, зацари се на његово мјесто Сауа из Говота на ријци.

49. А кад умрије Сауа, зацари се на његово мјесто Валенон син Аховорон.

50. А кад умрије Валенон, зацари се на његово мјесто Адад; а град му се зваше Фотор, а жени му беше име Метезидакћи Матраиде кћери Мезовове.

51. А кад умрије Адад, насташе кнезови у Едомској: кнез Тампа, кнез Алава, кнез Јетет,

52. Кнез Оливема, кнез Ила, кнез Финон,

53. Кнез Кенез, кнез Теман, кнез Минсар,

54. Кнез Магедило, кнез Ирам. То бјеху кнезови Едомски.

ГЛАВА 2.

Ово су синови Израјилеви: Рувим, Симеун, Левине и Јуда, Исасхар и Забулон,

2. Дан, Јосиф и Венијамин, Нефталим, Гади и Асир.

3. Синови Јудини: Ир и Авнан и Симеја; та му три роди кћи Сузина Хананејка; али Ир првенац Јудин беше неваљао пред Господом, те га уби.

4. А Тамара снаха његова роди му Фареса и Зару. Свега пет беше синова Јудинијех.

5. Синови Фаресови: Есрон и Амул.

6. А синови Зарини: Змирије и Еган и Еман и Халхол и Дера; свега пет.

7. И синови Хармјини: Ахар, који смуги Израјилца отргдишеш се о ствари провадете.

8. А синови Егтанови: Азарја.

9. А синови Есронови, што му се родилише: Јерамело и Арам и Халев.

10. А Арам роди Аминядава, а Аминядав роди Насона, кнеза синова Јудинијех;

11. А Насон роди Салмона; а Салмон роди Воаз;

гово пријеме раздијели земља; а име брату његову Јектан.

20. А Јектан роди Алмодада и Салева и Асармота и Јараха,

21. И Адорама и Узала и Диклу,

22. И Евада и Авимаила и Сау,

23. И Офир и Евиди и Јовава; ти сви бјеху синови Јектанови.

24. Сим, Арефасад, Сада,

25. Евер, Фалег, Рагав,

26. Серух, Нахор, Тарв,

27. Абрам, то је Аврам,

28. Синови Аврамови: Исак и Исмаило.

29. Ово је племе њихово: првенац Исмаилов Нанајот, па Кидар и Авдило и Мивсам

30. Мисра и Дума, Маса, Адад и Тема,

31. Јеатур, Наоис и Кедма; то су синови Исмаилови.

32. А синови Хетуре иноче Аврамове: она роди Земрана и Јоксана и Мадана и Мадјана и Јесова и Суја.

А синови Јоксанови: Сава и Дедан.

33. А синови Мадјанови: Гета и Есер и Енох и Авиди и Едагата. Ти сви бјеху синови Хетурини.

34. Тако Аврам роди Исака; а синови Исакови бјеху Исав и Израјил.

35. Синови Исавови: Елфеас, Рагуило и Јеус и Јеглом и Кофеј.

36. Синови Елфеасови: Теман и Омар, Софар и Готом, Кенез и Тампа и Амалие.

37. Синови Рагуилови: Нахат, Зара и Сома и Моза.

38. А синови Сирови: Лотан и Совад и Севетон и Ана и Дисон и Есер и Дисан.

39. А синови Логанови: Хорје и Емам; а сестра Логанова Тампа.

40. Синови Совалови: Елан и Манхат и Евал, Севија и Онам. А синови Севетонови: Аја и Ана.

41. Синови Анини: Дисон, и синови Дисонови Амрам и Асан и Итран и Харан.

42. Синови Есерови: Балам и Заран и Јаван. Синови Дисанови: Уз и Арах.

43. А ово су цареве који цароваше у земљи Едомској прије него се зацари цар над синовима Израјилевцима: Вадак син Веорор, а граду му беше име Денана.

44. А кад умрије Вадак, зацари се

17. Осамнаест данага бијаше висок један ступ, и озго на њему бијаше оглавање мједено, и оглавање бијаше високо три лакта, и плетенице и шиши око оглавања, све од мједи; тако бијаше и други ступ с плетеницом.

18. Узе заповједник стражарски и Серају првога свештеника и Соношију другога свештеника, и три вратара.

19. А из града узе једнога дворанина, који бијаше над војницима, и пет људи који стајаху пред царем, који се нађаше у граду, и првога писара војничкога, који полисиваше народ по земљи у војску, и шездесет људи из народа земљскога, који се нађаше у граду.

20. Узе их Негузардан заповједник стражарски, и одведе к цару Вавилонском у Ривду.

21. А цар их Вавилонски поби и погуби у Ривди у земљи Ематској. Тако би пресељен Јуда из земље своје.

22. А кад народом који оста у земљи Јудиној, који остави Навуходоносор цар Вавилонски, вад њим постави Годолију сина Ахикама сина Сафанова.

23. А кад чуше све војводе и људи вихови да је цар Вавилонски поставио Годолију, дођоше ка Годолији у Миспу, на име: Исмаило син Нетанијин, и Јовнан син Бариајев, и Сераја

ПРВА КЊИГА ДНЕВНИКА.

ГЛАВА 1.

Адам, Сит, Енос,

2. Кајнан, Малеленло, Јаред,

3. Енох, Матусал, Ламех,

4. Ноје, Сим, Хам и Јавет.

5. Синови Јаветови: Гомер и Магог и Мадага и Јаван и Товеа и Мосох и Тирас.

6. А синови Гомерови: Асхенас и Рафат и Тогарма.

7. А синови Јаванови: Елиса и Тарсис, Китим и Доданим.

8. Синови Хамови: Хус и Мисраим, Фут и Ханан.

9. А синови Хусови: Сава и Авла и Савага и Регма и Саватага. А синови Регмини: Сава и Дедан.

10. И Хус роди Неврода. Он пружи би силан на земља.

11. А Мисраим роди Дудеје и Анамеје и Левеје и Нафтухеје,

12. И Патрусеје и Хаслухеје, од којих изидоше Филитеји и Кафторсеји.

13. А Ханан роди Сидона првенца својега и Хета,

14. И Јепусеје и Амореје и Гергесеје,

15. И Јенеје и Арухеје и Асенеје,

16. И Арадеје и Самареје и Амагеје.

17. Синови Синови: Елаам и Асур и Арефасад и Луд и Арам и Уз и Ул и Гетер и Месех.

18. А Арефасад роди Салу, а Сала роди Евера.

19. А Еверу се родише два сина: Једнок беше име Фалег, јер се у ње-